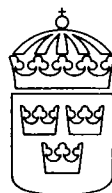

Regeringens proposition

1992/93:96

om vissa uppboräds- och inärvningsfrågor, m. m.

Prop.
1992/93:96

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 20 oktober 1992.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Bo Lundgren

Propositionens huvudsakliga innehåll

Uppbörädsfrågor

I propositionen föreslås vissa ändringar i reglerna om uppborärd av skatt i uppborärdslagen (1953:272) och av arbetsgivaravgifter i lagen (1984:668) om uppborärd av socialavgifter från arbetsgivare.

Den preliminära B-skatten – fr.o.m. den 1 april 1993 den preliminära F-skatten – skall tas ut med ett belopp motsvarande 105 % av den slutliga skatt som har påföräts den skattskyldige året före inkomståret. Understiger den slutliga skatten den ursprungligen debiterade B-skatten skall preliminär B-skatt tas ut med ett belopp motsvarande 100 % av den slutliga skatten.

Särskild A-skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering endast om det kan antas att en skillnad av någon betydelse annars uppkommer mellan utgående preliminär skatt och beräknad slutlig skatt eller om den skattskyldige har avgett en preliminär självdeklaration. I övriga fall skall den särskilda A-skatten beräknas enligt de schablonregler som gäller för beräkning av F-skatt.

Skyldigheten att göra skatteavdrag för betalning av preliminär A-skatt på räntor skall gälla i fråga om räntor på minst 100 kr per konto i stället för per kontohavare.

Nu gällande undantagsregel att solidarisk betalningsskyldighet inte får åläggas om betalningsmottagaren har betalat sin preliminära F-skatt begränsas till att gälla endast i de fall betalningsmottagaren har debiterats en sådan skatt. Har betalningsmottagaren ålagts betalningsskyldighet enligt 75 eller 77 § uppborärdslagen får undantagsregeln inte tillämpas om inte betalningsmottagaren också fullgjort denna betalningsskyldighet.

Den som har rätt att betala ut allmän pension och andra lagfästa förmåner skall behöva lämna uppgift till mottagaren om storleken av det skatteavdrag som har gjorts från annan pension eller livränta endast när skatteavdraget har förändrats. Detsamma gäller vid utbetalning av pension eller livränta från försäkringsföretag eller understödsförening.

Dessutom behandlas ett antal mindre uppbördsfrågor varav de flesta hänger samman med den s.k. F-skattereformen och det nya avgiftssystemet vid försenade skattebetalningar vilka riksdagen beslutade om under våren.

Indrivningsfrågor

I propositionen föreslås också vissa ändringar vad gäller indrivning av skatter och avgifter m.m. Även dessa ändringar hänger samman med det nya avgiftssystemet vid försenade skattebetalningar. Enligt förslagen skall vid införsel i allmänna mål förrättningskostnaderna ha företräde framför huvudfordringen. I fråga om företrädesordningen mellan införsel och skatteavdrag skall i såväl allmänna som enskilda mål förrättningskostnaderna behandlas på samma sätt som huvudfordringen. Avräkning enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall göras för förrättningskostnaden, om avräkning skall ske för huvudfordringen i målet. Vid återbetalning av uttagna förrättningskostnader skall avräkning göras enligt samma lag.

Utbetalning av skatt till kyrkokommunerna

Vidare föreslås att den ändring i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan som beslutats av riksdagen tidigare i år, och som innebär att församlingsskatt skall tas ut av den som inte tillhör svenska kyrkan med endast 25 % av det för debiteringen bestämda beloppet, inte skall påverka utbetalningarna av förskott till kyrkokommunerna under 1993 och 1994.

Registerfrågor

Slutligen föreslås att skatteregisterlagen (1980:343) ändras så att det blir möjligt att bevara uppgifter motsvarande dem som intill 1990 års taxering antecknats i skattelängden. Samtidigt utvidgas undantaget från gallring till att omfatta vissa uppgifter rörande mervärdesskatt. Reglerna om skattelängd slopas.

Ikraftträdande

De nya reglerna i uppbörds- och indrivningslagstiftningen föreslås träda i kraft den 1 januari 1993. De nya regler som gäller F-skatt och särskild A-skatt skall emellertid tillämpas först fr.o.m. den 1 april 1993. Även ändringen vad gäller utbetalning av förskott till kyrkokommunerna och ändringarna i skatteregisterlagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1993.

1 Förslag till Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs att 75 a § uppbördslagen (1953:272)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

75 a §²

Har betalningsskyldighet enligt 75 § ålagts både arbetsgivare och arbetstagarare och vistas arbetstagararen på känd ort inom riket, får arbetsgivaren krävas endast om det kan antagas att arbetstagararen har underrättats om sin skyldighet att betala skattebeloppet.

Efterkommer arbetsgivaren inte anmodan att betala beloppet, får det uttagas i den ordning som stadgas i fråga om indrivning av skatt. Införsel får dock ej beviljas.

Arbetsgivare eller arbetstagarare, som är skyldig att betala mot underlåtet skatteavdrag svarande belopp, skall också betala dröjsmålsavgift på beloppet. Som förfallodag räknas därvid den dag då beloppet skulle ha betalats om skatteavdrag hade gjorts.

Om arbetsgivare efter omprövning eller överklagande av skattemyndighets beslut har funnits inte vara ansvarig för arbetstagararens skatt, skall skattemyndigheten till arbetsgivaren återbetala skatt, som han har betalat för arbetstagararen, samt betald dröjsmålsavgift. På *skattebeloppet* beräknas restitutionsränta. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Om arbetsgivare efter omprövning eller överklagande av skattemyndighets beslut har funnits inte vara ansvarig för arbetstagararens skatt, skall skattemyndigheten till arbetsgivaren återbetala skatt, som han har betalat för arbetstagararen, samt betald dröjsmålsavgift. På *beloppet* beräknas restitutionsränta. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Står arbetsgivare i skuld för restförd skatt eller arbetstagararens skatt, för vilken betalningsskyldighet har ålagts honom, har han dock rätt att få ut endast vad som överstiger det obetalda skattebeloppet och dröjsmålsavgift. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Har arbetstagararens skatt uttagits hos arbetsgivare, skall, om indrivningskvitto överlämnas till arbetsgivaren, nämnda förhållanden anmärkas på indrivningskvittot.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

¹ Lagen omtryckt 1991:97.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

² Senaste lydelse 1992:624.

2 Förslag till Lag om ändring i lagen (1992:680) om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Prop. 1992/93:96

Häriigenom föreskrivs att 3 § 2 mom., 11 §, 13 § 1 mom., 14 §, 39 § 3 mom., 43 § 1 mom., 45 § 1 mom., 75 c § samt 78 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272)¹ i bestämmelsernas lydelse enligt lagen (1992:680) om ändring i nämnda lag samt punkterna 1 och 2 av ikraftträdandebestämmelserna till lagen (1992:680) om ändring i uppbördslagen (1953:272) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

2 mom. *Preliminär A-skatt* skall för inkomståret betalas av den som har tilldelats en A-skattesedel enligt bestämmelserna i 33 a eller 38 b § eller som saknar skattesedel på preliminär skatt. Preliminär A-skatt skall dock inte betalas av staten, landsting, kommuner eller andra menigheter. Preliminär A-skatt skall, om inte annat föreskrivs i detta moment eller i 10 §, betalas för sådan ersättning för arbete, vilken helt eller delvis lämnas i pengar. Preliminär A-skatt skall inte betalas för ersättning som tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare understiger 10 000 kronor under inkomståret, om utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo och vad som utbetalats inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet.

Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. pension,
2. livränta, som inte utgör ersättning vid avyttring av egendom,
3. ersättning, som i annan form än livränta lämnas på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst,
4. inkomst som avses i punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) samt

5. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt för vilken givaren enligt 23 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag.

Oavsett om mottagaren har en A-skattesedel eller en F-skattesedel eller saknar skattesedel på preliminär skatt skall preliminär A-skatt, med de undantag som föreskrivs i 10 §, betalas för sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och för vilken kontrolluppgift skall lämnas med tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. 22, 23 eller 27 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter. Detsamma gäller i fråga om dagpenning från arbetslöshetskassa, korttidsstudiestöd eller särskilt vuxenstudiestöd.

Preliminär A-skatt skall, i fråga om en fysisk person, beräknas enligt skattetablell, som avses i 4 §, eller enligt de grunder som anges i 7, 12 eller 40 § och i fråga om en juridisk person enligt de grunder som anges i 7 a eller 40 §. För enskilda fall får skattemyndighet i fråga om sådan ersättning som utgör mottagarens huvudsakliga inkomst av arbete föreskriva särskild beräkningsgrund, exempel-

Preliminär A-skatt skall, i fråga om en fysisk person, beräknas enligt skattetablell, som avses i 4 §, eller enligt de grunder som anges i 7, 12 eller 40 § och i fråga om en juridisk person enligt de grunder som anges i 7 a eller 40 §. För enskilda fall får skattemyndighet i fråga om sådan ersättning som utgör mottagarens huvudsakliga inkomst av arbete *och, om det finns särskilda skäl, även i fråga*

¹ Lagen omtryckt 1991:97.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

vis att skatten skall beräknas på viss del av inkomsten eller på inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall beräknas med särskilt angiven procent av inkomsten eller att preliminär skatt inte skall betalas för viss ränta eller utdelning.

om andra inkomster föreskriva särskild beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas på viss del av inkomsten eller på inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall beräknas med särskilt angiven procent av inkomsten eller att preliminär skatt inte skall betalas för viss ränta eller utdelning.

Är den, som åtnjuter i första eller andra stycket avsedd inkomst, skattskyldig också för annan inkomst från vilken skatteavdrag inte kan göras eller för förmögenhet eller skall han betala statlig fastighetsskatt, får skattemyndighet, om det finns särskilda skäl, föreskriva att preliminär A-skatt skall betalas också för sistnämnda inkomst eller för förmögenheten eller för fastighets-skatten. Därvid skall den skattskyldiges preliminära skatt beräknas antingen till viss procent av inkomsten enligt första eller andra stycket eller enligt skattetabell på nämnda inkomst ökad med visst belopp eller också beräknas med visst belopp utöver vad i skattetabellen anges för inkomsten.

11 §

Preliminär A-skatt skall beräknas på det belopp, som återstår sedan från inkomsten avräknats dels avgifter, som den skattskyldige betalar för sådan pensionsförsäkring eller sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänst, dels avgifter, som den skattskyldige i samband med tjänsten betalar för egen eller efterlevandes pensionering på annat sätt än genom försäkring.

Till andra vid taxering medgivna avdrag för kostnader från inkomst som upp bärs av en fysisk person än ovan sagts får hänsyn tas vid beräkning av preliminär A-skatt endast om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 procent av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under inkomståret. I sådant fall gäller bestämmelserna i tredje stycket.

Till andra vid taxering medgivna avdrag för kostnader i arbetet från inkomst som upp bärs av en fysisk person än ovan sagts får hänsyn tas vid beräkning av preliminär A-skatt endast om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 procent av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under inkomståret. I sådant fall gäller bestämmelserna i tredje stycket.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får fastställa en schablon för beräkning av en skattskyldigs kostnader i en viss verksamhet. Schablonen skall avse bestämda yrkesgrupper och grundas på de genomsnittliga kostnaderna inom respektive grupp. Om en sådan schablon är tillämplig på den skattskyldige, skall kostnaderna beräknas enligt schablonen. Finns det inte någon schablon skall skattemyndigheten på framställning av arbetsgivaren bestämma hur kostnaderna skall beräknas.

Utan hinder av andra stycket får skattemyndigheten på ansökan av arbetsgivaren besluta att vid beräkningen av preliminär A-skatt hänsyn inte skall tas till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger avdragsgillt belopp enligt punkt 3 b av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370).

13 §

1 m o m. Preliminär F-skatt skall tas ut med ett belopp motsvarande 120 procent av den skatt enligt 3 mom. som har bestämts för den skattskyldige vid den årliga debiteringen året före inkomståret. Understiger denna skatt den ursprungligen debiterade F-skatten tas preliminär F-skatt ut med 110 procent.

Preliminär F-skatt enligt första stycket får inte tas ut med ett lägre belopp än som motsvarar den preliminära F-skatt som har debiterats för året före inkomståret.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte när preliminär F-skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering enligt 2 mom. eller när annars särskilda omständigheter föreligger.

Vid beräkning av preliminär F-skatt skall, om möjligt, hänsyn tas till preliminär A-skatt som den skattskyldige kan ha att betala.

1 m o m. Preliminär F-skatt skall tas ut med ett belopp motsvarande 105 procent av den skatt enligt 3 mom. som har bestämts för den skattskyldige vid den årliga debiteringen året före inkomståret. Understiger denna skatt den ursprungligen debiterade F-skatten tas preliminär F-skatt ut med 100 procent.

14 §

Vid beräkning av särskild A-skatt skall gälla vad som föreskrivs i 13 § 1 och 3 mom. om preliminär F-skatt.

Särskild A-skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering.

Om det kan antas att en skillnad av någon betydelse uppkommer mellan utgående preliminär skatt beräknad enligt första stycket och beräknad slutlig skatt, skall särskild A-skatt beräknas med ledning av preliminär taxering. Särskild A-skatt skall också beräknas med ledning av preliminär taxering om den skattskyldige har avgett preliminär självdeklaration.

39 §

3 m o m. Vid utbetalning eller gottskrivning av sådan ränta eller utdelning som avses i 3 § 2 mom. tredje stycket skall den som har att avge kontrolluppgift beträffande räntan eller utdelningen göra skatteavdrag för betalning av preliminär A-skatt som mottagaren har att betala. I fråga om sådant avdrag skall bestämmelsen i 39 § 1 a mom. fjärde stycket gälla i tillämpliga delar.

3 m o m. Vid utbetalning eller gottskrivning av sådan ränta eller utdelning som avses i 3 § 2 mom. tredje stycket skall den som har att avge kontrolluppgift beträffande räntan eller utdelningen göra skatteavdrag för betalning av preliminär A-skatt som mottagaren har att betala. I fråga om sådant avdrag skall bestämmelsen i 39 § 1 a mom. fjärde stycket gälla i tillämpliga delar. *Skylighet att göra skatteavdrag föreligger inte om räntan på ett konto uppgår till mindre än 100 kronor.*

43 §

1 m o m. Den som betalar ut er-

1 m o m. Den som betalar ut er-

sättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna mottagaren uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag har innehållits på ersättningen. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger dock inte, om ersättningen kvitteras på avlöningslista, där skatteavdraget har angivits. I fråga om folkpension och tilläggs pension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, livränta enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän eller annan jämförbar ersättning enligt äldre lagstiftning behöver uppgift om skatteavdragets belopp dock inte lämnas om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället.

sättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna mottagaren uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag har innehållits på ersättningen. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger dock inte, om ersättningen kvitteras på avlöningslista, där skatteavdraget har angivits. I fråga om folkpension och tilläggs pension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, livränta enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän eller annan jämförbar ersättning enligt äldre lagstiftning behöver uppgift om skatteavdragets belopp dock inte lämnas om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället.

Detsamma gäller vid utbetalning av annan sådan pension eller livränta som avses i 3 § 2 mom. andra stycket om utbetalningen görs av den som har rätt att betala ut sådan ersättning som anges i föregående mening eller av försäkringsföretag eller understödsförening.

Har skatteavdrag för kvarstående skatt inte kunnat göras med så stort belopp, som motsvarar den kvarstående skatten, skall arbetsgivaren vid det utbetalningstillfälle, som närmast föregår uppbörds månaden april, underrätta arbetstagaren om storleken av felande belopp.

Efter den 18 i uppbörds månaden april eller, om arbetstagarare tidigare har avslutat sitt arbete, vid arbetets slut skall arbetsgivaren återlämna skattsedeln på slutlig skatt till arbetstagaren. Har arbetstagararen avslutat sitt arbete under tid då avdrag för kvarstående skatt skall göras, skall arbetsgivaren lämna arbetstagararen skriftlig uppgift om summan av gjorda skatteavdrag för sådan skatt och den tid som avdragen avser. Sådan uppgift, som skall vara undertecknad eller signerad av arbetsgivaren eller någon hos honom anställd, skall också omfatta arbetsgivarens namn och adress.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer formulär till blanketter för uppgifter enligt detta moment. Blanketterna skall kostnadsfritt tillhandahållas arbetsgivare.

I mom. Sedan skattsedel på preliminär skatt har utfärdats, får, om bättre överensstämmelse mellan den preliminära skatten och den motsvarande

slutliga skatten minskad med överskjutande ingående mervärdeskatt därigenom kan antas uppkomma, genom jämkning föreskrivas ändrade grunder för uttagande av den preliminära skatten. Vid jämkning av preliminär A-skatt för en juridisk person får dock hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare. Jämkning skall göras bland annat i följande fall, nämligen

1. då skattskyldig gör sannolikt eller det annars för myndigheten framstår såsom troligt, att den preliminära skatten till följd av ändring i inkomst eller i avdrag för omkostnader i förvärvskälla eller beträffande allmänna avdrag eller av annan anledning kommer att avvika från motsvarande slutliga skatt; eller

2. då genom ändring i inkomstförhållandena eller av annat skäl ändrad skatteform syns påkallad.

I fall, som avses i första stycket 1, bör såvitt angår preliminär A-skatt jämkning göras bara då på grund av jämkningen preliminär skatt skulle tas ut med minst en femtedel högre eller lägre belopp än som utan jämkning skulle betalas. Jämkning av preliminär F-skatt eller särskild A-skatt i nyss angivna fall bör göras bara då påräknelig skatt med minst en femtedel över eller understiger den tidigare antagna skatten, dock med minst 2 000 kronor. Jämkning av skatteavdrag från dagpenning från arbetslöshetskassa får ske endast vid arbetslöshet där dagpenning har betalats för längre tid än en månad och skatteavdrag enligt tabell skulle medföra ett avsevärt överuttag av preliminär skatt. Jämkning av skatt för sådan mottagare av dagpenning som debiterats preliminär F-skatt eller särskild A-skatt skall i första hand avse den debiterade skatten.

Oavsett vad som sägs i föregående stycke, får jämkning verkställas om skillnaden mellan slutlig och annars utgående preliminär skatt skulle bli mer betydande eller det föranleds av särskilda omständigheter.

Jämkning skall i första hand ske av preliminär skatt på sådan ersättning som utgör den skattskyldiges huvudsakliga inkomst av arbete och därefter på andra inkomster än ränta och utdelning. Om särskild A-skatt har debiterats, skall dock jämkningen i första hand avse *sådan skatt*.

Jämkning skall, *om det inte finns särskilda skäl*, i första hand ske av preliminär skatt på sådan ersättning som utgör den skattskyldiges huvudsakliga inkomst av arbete och därefter på andra inkomster än ränta och utdelning. Om särskild A-skatt har debiterats, skall dock jämkning *som leder till en lägre preliminär skatt* i första hand avse *den särskilda A-skatten*.

I fråga om preliminär skatt på ränta och utdelning får jämkning ske även om skattsedel avseende annan preliminär skatt inte har utfärdats.

Innan jämkning äger rum, skall den skattskyldige beredas tillfälle att yttra sig, om detta inte uppenbarligen är obehövt.

Jämkning får inte verkställas efter inkomstårets utgång med mindre den preliminära skatten därigenom nedsätts. Ansökan om sådan jämkning skall av skattskyldig inges före utgången av april månad året efter inkomståret.

75 c §

Om den som i en av honom bedriven näringsverksamhet betalar ut ersättning för arbete till någon som har en F-skattesedel, inte i samband därmed har gjort anmälan enligt 40 a § trots att han varit skyldig att göra det, får betalningsskyldighet åläggas honom enligt vad nedan sägs.

I fall då arbetet har utförts av betalningsmottagaren själv eller, när betal-

ningsmottagaren är ett handelsbolag, en delägare i bolaget, får betalningsansvar åläggas utbetalaren för betalningsmottagarens eller delägarens obetalda skatt intill ett belopp som svarar mot 60 procent av ersättningen för arbetet.

Om arbetet i annat fall har utförts av en annan person än betalningsmottagaren, får utbetalaren åläggas betalningsskyldighet för skatt som belöper på ersättningen för arbetet, i den mån betalningsskyldighet enligt 75 eller 77 § har ålagts betalningsmottagaren eller någon annan som varit arbetsgivare åt den som utfört arbetet, samt för dröjsmålsavgift som belöper på skattebeloppet.

Betalningsskyldighet får inte åläggas enligt denna paragraf, om betalningsmottagaren har *betalat sin preliminära* F-skatt för uppboråsåret inom föreskriven tid.

Betalningsskyldighet får inte åläggas enligt denna paragraf, om betalningsmottagaren har *debiterats preliminär* F-skatt för uppboråsåret *eller ålagts betalningsskyldighet enligt 75 eller 77 § samt betalningsmottagaren har fullgjort sina skyldigheter* inom föreskriven tid.

78 §

2 mom. Det åligger varje arbetsgivare att efter anmaning av skattemyndigheten lämna uppgift om arbetstigare, utbetalda löner och beloppet av verkställda skatteavdrag.

Uppgifter som myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna om skatteavdrag har följts skall på skattemyndighetens begäran tillhandahållas denna. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om preliminär skatt som avser tid före den 1 april 1993. Vid tillämpning av bestämmelserna om jämkning i samband med sådan återbetalning av för mycket betald preliminär skatt som avses i 45 § 2 mom. första stycket och anvisningarna till 45 § skall vid återbetalningar som avser inkomståret 1992 hänsyn tas också till överskjutande ingående mervärdeskatt. De nya bestämmelserna i 27 § 2 mom. första stycket 4 och 45 § 2 mom. andra stycket tillämpas första gången i fråga om överskjutande ingående mervärdeskatt som avser inkomståret 1992.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993. Äldre bestämmelser *med undantag av 39 § 3 mom. sista meningen* gäller dock i fråga om preliminär skatt som avser tid före den 1 april 1993. *Vid debitering av sådan preliminär skatt som skall betalas senast den 18 mars 1993 skall hänsyn tas också till mervärdeskatt i fall som avses i 21 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt.* Vid tillämpning av bestämmelserna om jämkning i samband med sådan återbetalning av för mycket betald preliminär skatt som avses i 45 § 2 mom. första stycket och anvisningarna till 45 § skall vid återbetalningar som avser inkomståret 1992 hänsyn tas också till överskjutande ingående mervärdeskatt. De nya bestämmelserna i 27 § 2 mom. första stycket 4 och 45 § 2

2. Vid lagens ikraftträdande skall fysiska och juridiska personer, som är registrerade för betalning av preliminär B-skatt och redovisning av mervärdeskatt, eller som är registrerade för betalning av preliminär B-skatt och som vid 1992 års taxering redovisat mervärdeskatt i sin allmänna självdeklaration tilldelas en F-skattesedel. Vad som sagts nu gäller dock inte sådan skattskyldig som är registrerad i kronofogdemyndighetens register för obetalda skatter eller avgifter. Under tiden den 1 januari – 31 mars 1993 skall äldre bestämmelser om preliminär B-skatt och skattsedel på sådan skatt gälla för den som har tilldelats en F-skattesedel.

mom. andra stycket tillämpas första gången i fråga om överskjutande ingående mervärdeskatt som avser inkomståret 1992. *De nya bestämmelserna i 27 § 3 mom. tillämpas första gången vid debitering av skatt på grund av 1994 års taxering.*

2. Vid lagens ikraftträdande skall fysiska och juridiska personer, som är registrerade för betalning av preliminär B-skatt och redovisning av mervärdeskatt, eller som är registrerade för betalning av preliminär B-skatt och som vid 1992 års taxering redovisat mervärdeskatt i sin allmänna självdeklaration tilldelas en F-skattesedel. Vad som sagts nu gäller dock inte sådan skattskyldig som är registrerad i kronofogdemyndighetens register för obetalda skatter eller avgifter. Under tiden den 1 januari – 31 mars 1993 skall äldre bestämmelser om preliminär B-skatt och skattsedel på sådan skatt gälla för den som har tilldelats en F-skattesedel *med undantag för att den preliminära skatten för uppbördsåret 1993/94 skall tas ut med ett belopp motsvarande 105 procent av den skatt enligt 13 § 3 mom. som har bestämts för den skattskyldige vid den årliga debiteringen året före inkomståret. Understiger denna skatt den ursprungligen debiterade preliminära skatten skall preliminär skatt tas ut med 100 procent.*

3 Förslag till Lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 6 § lagen (1981:691) om socialavgifter¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.
6 §

Riksförsäkringsverket får varje år från vederbörlig inkomsttitel i statsbudgeten tillgodoföra sig ett belopp som motsvarar summan av de under näst-föregående år debiterade egenavgifterna minskad med summan av de avgifter som under samma år avkortats eller restituerats.

Riksförsäkringsverket får under respektive uppbördsår enligt uppbördslagen (1953:272) som förskott på belopp enligt första stycket tillgodoföra sig 11 procent av den preliminära *B-skatt* som debiterats intill den 25 februari samma år. Förskottet tillgodoförs med en sjättedel under var och en av uppbördsåren mars, maj, juli, september, november och januari. Riksskatteverket skall varje år senast den 15 mars lämna Riksförsäkringsverket uppgift om den före den 25 februari samma år debiterade preliminära *B-skatten*.

Riksförsäkringsverket får under respektive uppbördsår enligt uppbördslagen (1953:272) som förskott på belopp enligt första stycket tillgodoföra sig 11 procent av den preliminära *F-skatt* som debiterats intill den 25 februari samma år. Förskottet tillgodoförs med en sjättedel under var och en av uppbördsåren mars, maj, juli, september, november och januari. Riksskatteverket skall varje år senast den 15 mars lämna Riksförsäkringsverket uppgift om *summan av* den före den 25 februari samma år debiterade preliminära *F-skatten*.

Om Riksförsäkringsverket under ett uppbördsår tillgodoförts förskott som överstiger beloppet enligt första stycket skall skillnaden regleras genom avräkning på belopp som närmast därefter skall tillgodoföras enligt första eller andra stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1993. I fråga om uppbördsåret 1993/94 skall förskottet beräknas på den sammanlagda preliminära *B-skatten* och preliminära *F-skatten* som debiterats intill den 25 februari.

¹ Lagen omtryckt 1989:633.

4 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare

Prop. 1992/93:96

Härigenom föreskrivs att 27 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

27 §

För kontroll av att en arbetsgivare har fullgjort sin uppgiftsskyldighet får Riksskatteverket eller skattemyndigheten besluta om revision hos arbetsgivaren. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 8–14 §§ taxeringslagen (1990:324) om taxeringsrevision.

Efter anmaning av skattemyndigheten är arbetsgivare och arbetstagare skyldiga att inom den tid som angetts i anmaningen lämna de upplysningar som behövs för kontroll av avgiftsskyldigheten. Arbetsgivare och arbetstagare skall efter anmaning också visa upp alla handlingar som behövs för kontroll av avgiftsskyldigheten såsom kontrakt, kontoutdrag, räkning eller kvitto.

Uppgifter som myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av avgiftsskyldigheten skall på skattemyndighetens begäran tillhandahållas denna. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen.

Om arbetsgivare eller arbetstagare inte följer en anmaning enligt andra stycket får vite föreläggas. Bestämmelserna i 83 § uppbördslagen (1953:272) om vite gäller därvid i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

¹ Lagen omtryckt 1991:98.

5 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1992:642) om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

Härigenom föreskrivs att 14 och 21 §§ lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare¹ i paragrafernas lydelse enligt lagen (1992:642) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

14 §

Ränta (r e s p i t r ä n t a) skall betalas på avgiftsbelopp som avses i 12 § andra stycket om beloppet inte uppskattats med stöd av 10 § tredje stycket i avsaknad av uppbördsdeklaration. I avgiftsbeloppet skall inte inräknas avgiftstillägg. Ränta beräknas för visst kalenderår efter en räntesats som motsvarar 75 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november närmast föregående kalenderår. Vid beräkning av ränta för tid som infaller efter utgången av det år då avgiften debiteras tillämpas dock den räntesats som gäller för debiteringsåret. Räntesatsen bestäms till procenttal med högst en decimal. Ränta beräknas från den dag, då avgiften skulle ha betalats enligt 12 § första stycket, till och med den dag då avgiften skall betalas enligt skattemyndighetens beslut. Ränta på avgiftsbelopp, som motsvarar tidigare återbetalat belopp, skall dock beräknas från utgången av den månad, då beloppet återbetalades. Ränta som understiger 50 kronor påförs inte. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller.

Ränta (r e s p i t r ä n t a) skall betalas på avgiftsbelopp som avses i 12 § andra stycket om beloppet inte uppskattats med stöd av 10 § tredje stycket i avsaknad av uppbördsdeklaration *samt på restitutionsränta som skall återbetalas enligt 24 § sista stycket*. I avgiftsbeloppet skall inte inräknas avgiftstillägg. Ränta beräknas för visst kalenderår efter en räntesats som motsvarar 75 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november närmast föregående kalenderår. Vid beräkning av ränta för tid som infaller efter utgången av det år då avgiften debiteras tillämpas dock den räntesats som gäller för debiteringsåret. Räntesatsen bestäms till procenttal med högst en decimal. Ränta beräknas från den dag, då avgiften skulle ha betalats enligt 12 § första stycket, till och med den dag då avgiften skall betalas enligt skattemyndighetens beslut. Ränta på avgiftsbelopp, som motsvarar tidigare återbetalat belopp, skall dock beräknas från utgången av den månad, då beloppet återbetalades. Ränta som understiger 50 kronor påförs inte. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller.

Skattemyndigheten får befria en arbetsgivare helt eller delvis från skyldigheten att betala respitränta, om det finns synnerliga skäl.

21 §

Den som i egenskap av företrädare för en arbetsgivare, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att

Den som i egenskap av företrädare för en arbetsgivare, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att

¹ Lagen omtryckt 1991:98.

betala arbetsgivaravgifter i den tid och ordning som följer av 4, 7 och 12 §§ är tillsammans med arbetsgivaren betalningsskyldig för beloppet samt den ränta och dröjsmålsavgift som belöper på detta. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan arbetsgivarens betalningsskyldighet för beloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i den ordning som gäller för indrivning av skatt enligt uppbördslagen (1953:272). Därvid får införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken äga rum.

Den som har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt första stycket får söka beloppet åter av arbetsgivaren. Därvid skall bestämmelserna i 76 § uppbördslagen tillämpas.

Bestämmelserna i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

betala arbetsgivaravgifter i den tid och ordning som följer av 4 och 7 §§ samt 12 § första stycket är tillsammans med arbetsgivaren betalningsskyldig för beloppet samt den ränta och dröjsmålsavgift som belöper på detta. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

6 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

Prop. 1992/93:96

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §¹

I fråga om skyldighet att lämna uppgift till den skattskyldige om det belopp som innehållits genom skatteavdrag gäller vad som i fråga om arbetsgivare sägs i 43 § 1 mom. första stycket *första och tredje meningarna* uppbördslagen (1953:272).

I fråga om skyldighet att lämna uppgift till den skattskyldige om det belopp som innehållits genom skatteavdrag gäller vad som i fråga om arbetsgivare sägs i 43 § 1 mom. första stycket *med undantag av andra meningen* uppbördslagen (1953:272).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

¹ Senaste lydelse 1991:1918.

7 Förslag till
Lag om ändring i utsökningsbalken

Prop. 1992/93:96

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 14 § utsökningsbalken skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.
14 §¹

Införsel för underhållsbidrag har företräde framför skatteavdrag, dock ej framför avdrag för preliminär skatt. Vid annan införsel har skatteavdraget företräde.

Införsel för underhållsbidrag och förätningskostnaden i målet har företräde framför skatteavdrag, dock ej framför avdrag för preliminär skatt. Vid annan införsel har skatteavdraget företräde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

¹ Senaste lydelse 1990:669.

8 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1992:636) om ändring i
utsökningsbalken

Prop. 1992/93:96

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 15 § utsökningsbalken i paragrafens lydelse enligt lagen (1992:636) om ändring i nämnda balk skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.
15 §

Är fråga om införsel för fordringar som är upptagna under skilda punkter i 1 §, har de inbördes företräde efter nummerordningen.

Fordran enligt 1 § första stycket	Fordran enligt 1 § första stycket 1
har företräde framför förrättningskostnaderna i målet.	har företräde framför förrättningskostnaderna i målet.

Vid samtidig införsel för två eller flera underhållsberättigade fördelas innehålllet belopp efter de löpande bidragens storlek. Om mera har innehållits än som svarar mot de löpande bidragen, har bidrag som har stått ute längre företräde vid fördelningen av det överskjutande beloppet.

Delbetalning, som inflyter på viss underhållsberättigads fordran, avräknas i första hand på det belopp som har stått ute längst och alltså kan tagas ut genom införsel.

Lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

Härigenom föreskrivs

dels att 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter i paragrafens lydelse enligt lagen (1991:598) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse,

dels att 2 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Avräkning enligt denna lag skall göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. uppbördslagen (1953:272),
2. lagen (1958:295) om sjömansskatt,
3. lagen (1968:430) om mervärdeskatt med undantag av 76 a §,
4. tullagen (1973:670), tullförordningen (1973:979), lagen (1973:981) om frihet från införselavgift, tullagen (1987:1065), lagen (1987:1069) om tullfrihet m.m. eller lagen (1987:1066) om frihet från skatt eller avgift vid införsel,
5. lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar,
6. lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter eller lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
7. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på Riksskatteverket,
8. lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt,
9. lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller
10. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

Vad som sagts i första stycket 7 gäller inte utbetalning enligt 27 § lagen (1957:262) om allmän energiskatt, 6 § lagen (1961:372) om bensinskatt och 13 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Avräkning skall också göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrättningskostnad vid indrivning av en sådan fordran som avses i 2 § första meningen.

2 §¹

Tillkommer ett belopp som avses i 1 § någon mot vilken det allmänna har en fordran, som är för indrivning registrerad i utsökningsregistret och drivs in enligt bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272), tullagen (1973:670), bötesverkställighetsla-

Tillkommer ett belopp som avses i 1 § någon mot vilken det allmänna har en fordran, som är för indrivning registrerad i utsökningsregistret och drivs in enligt bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272), tullagen (1973:670), bötesverkställighetsla-

¹ Senaste lydelse 1987:1196.

Nuvarande lydelse

gen (1979:189) eller tullagen (1987:1065), skall från beloppet, om inte annat följer av vad nedan sägs, avräknas så mycket som kan gå till betalning av fordringen. Endast vad som överstiger det allmännas fordran får utbetalas.

Föreslagen lydelse

gen (1979:189) eller tullagen (1987:1065), skall från beloppet, om inte annat följer av vad nedan sägs, avräknas så mycket som kan gå till betalning av fordringen. *Med det allmännas fordran avses också förrättningskostnader i målet enligt 17 kap. 1 § utsökningsbalken.* Endast vad som överstiger det allmännas fordran får utbetalas.

Prop. 1992/93:96

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas i fråga om återbetalning eller utbetalning i annat fall som sker efter ikraftträdandet.

10 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1992:496) om ändring i lagen (1992:263) om ändring i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan

Härigenom föreskrivs att ikraftträdandebestämmelsen till lagen (1992:496) om ändring i lagen (1992:263) om ändring i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1992 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för år 1993 och slutlig skatt på grund av 1994 års taxering. *Lagen tillämpas dock vid utbetalning under åren 1993 och 1994 av förskott som avses i 4 a § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.*

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1992 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för år 1993 och slutlig skatt på grund av 1994 års taxering.

11 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt

Prop. 1992/93:96

Härigenom föreskrivs att 64 b § lagen (1968:430) om mervärdeskatt¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

64 b §

Skattetillägg enligt 64 a § tredje stycket skall undanröjas om deklara- tion kommit in inom en månad från utgången av den månad då den skattskyldige fått del av beslutet om skattetillägg.

Skattetillägg enligt 64 a § fjärde stycket skall undanröjas om deklara- tion kommit in inom en månad från utgången av den månad då den skattskyldige fått del av beslutet om skattetillägg.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

¹ Lagen omtryckt 1990:576.

12 Förslag till Lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)

Prop. 1992/93:96

Härigenom föreskrivs
dels att 7 § skatteregisterlagen (1980:343)¹ i paragrafens lydelse enligt lagen (1992:836) om ändring i nämnda lag och ikraftträdandebestämmelsen till lagen skall ha följande lydelse,
dels att 13 § skatteregisterlagen (1980:343) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7§²

För fysisk och juridisk person får, utöver de uppgifter som anges i 5 och 6 §§, det centrala skatteregistret innehålla följande uppgifter.

1. Sådana uppgifter om ägarförhållandena i fåmansföretag, företag som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag och dotterföretag som avses i 2 kap. 16 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

2. Uppgifter angående avslutad revision, verkställt taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt 3 kap. 7 § taxeringslagen (1990:324) eller 26 a § lagen (1968:430) om mervärdeskatt. För varje sådan åtgärd får anges tid, art, beskattningsperiod, skatteslag, myndighets beslut om beloppsmässiga ändringar av skatt eller underlag för skatt med anledning av åtgärden samt uppgift huruvida bokföringsskyldighet har fullgjorts.

3. Uppgift om registrering av skyldighet att betala skatt, uppgift om innehav av skattsedel på preliminär skatt, uppgifter om beslut om återkallelse av skattsedel på preliminär F-skatt med angivande av skälen för beslutet, uppgifter som behövs för att bestämma skatt eller avgift enligt uppborrdslagen (1953:272), lagen om mervärdeskatt, lagen (1984:668) om uppboord av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1990:912) om nedsättning av socialavgifter och lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst samt uppgifter om redovisning, inbetalning och återbetalning av sådana skatter eller avgifter.

4. Uppgift om maskinellt framställt förslag till beslut om beskattning.

5. Uppgift om beslut om anstånd med avgivande av deklARATION och med betalning av skatt, dock ej skälen för beslutet, samt uppgift om att laga förfall föreligger för underlåtenhet att fullgöra deklARATIONSSKYLDIGHET.

6. Administrativa och tekniska uppgifter som behövs för beskattningen.

7. Uppgifter som skall lämnas i allmän självdeklaration enligt 2 kap. 13 § första stycket punkterna 2-4 och andra stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter samt uppgifter som skall lämnas i *förenklad självdeklaration*.

7. Uppgifter som skall lämnas i *förenklad självdeklaration*, allmän självdeklaration enligt 2 kap. 13 § första stycket punkterna 2-4 och andra stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter samt uppgifter som skall lämnas enligt 2 kap. 25 § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

¹ Lagen omtryckt 1983:143.

² Senaste lydelse 1992:836.

8. Uppgift om beslut om beskattning, dock ej skälen för beslutet, uppgift om utmätning enligt 68 § 6 mom. uppbördslagen samt uppgift om anledning till att överskjutande skatt inte helt betalas ut med återbetalningskort.

9. Uppgift om att fordran mot personen registrerats hos kronofogdemyndighet, uppgift om indrivningsresultat, uppgift om beslut om ackord, likvidation eller konkurs samt uppgift om betalningsinställelse.

10. Uppgift om antal anställda och de anställdas personnummer.

11. Uppgift om telefonnummer, särskild adress för skattsedelsförsändelse samt namn, adress och telefonnummer för ombud.

12. Uppgift från kontrolluppgift som enligt 3 kap. lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter skall lämnas utan föreläggande samt från sådan särskild uppgift som avses i 3 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

13. Uppgift om beteckning, köpeskilling, taxeringsvärde, delvärde, beskattningsnatur, typ av fång och tidpunkt för fångtet för fastighet som ägs eller innehas av personen, andelens storlek om fastigheten har flera ägare och övriga uppgifter som behövs för beräkning av statlig fastighetsskatt samt uppgift som behövs för värdering av bostad på fastighet.

14. Uppgift om tid och art för planerad eller pågående revision samt beskattningsperiod och skatteslag som denna avser samt uppgift om tid för planerat taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt 3 kap. 7 § taxeringslagen eller 26 a § lagen om mervärdeskatt.

15. Uppgift om postgiro- och bankgironummer, om personen är näringsidkare samt, om fullmakt lämnats för bank eller postgiro att ta emot skatteåterbetalning på ett konto, datum för fullmakten samt kontots nummer och typ.

16. Uppgift om antal perioder om trettio dagar för vilka den skattskyldige uppburit inkomst som beskattas enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt.

17. Uppgift om omsättning i näringsverksamhet.

18. Uppgifter angående resultat av bruttovinstberäkning, annan beräkning av relationstal eller liknande, skönsmässig beräkning och belopp som under beskattningsåret stått till förfogande för levnadskostnader.

19. Uppgift från centrala bilregistret om innehav av fordon samt om fordonets registreringsnummer, märke, typ och årsmodell.

20. Uppgift för beräkning av skattereduktion för fackföreningsavgift.

21. Uppgift om bosättningsland och tidpunkt för byte av bosättningsland.

22. Uppgifter om antal årsanställda i en koncern i fall som avses i 2 kap. 16 § sista stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, totalt respektive i Sverige, koncernomsättning och koncernbalansomslutning för koncernmoderföretag.

13 §

Uppgifter i register enligt denna lag som hänför sig till viss beskattningsperiod och som inte skall tas upp i skattelängd får bevaras under högst sju år efter utgången av det kalenderår under vilket perioden gick ut.

Om inte annat sägs i andra eller tredje stycket skall sådana uppgifter i register enligt denna lag som hänför sig till viss beskattningsperiod gallras när sju år gått från utgången av det kalenderår under vilket perioden gick ut.

Uppgifter som avses i 5 §, med undantag av de i första stycket 5, 6 § och 7 § 3, med undantag av uppgifter om beslut om återkallelse av skattsedel

på preliminär F-skatt, får bevaras även efter utgången av den tid som anges i första stycket. Detsamma gäller uppgifter om

1. personnummer för make och, om samtaxering sker med annan person, personnummer för denne,
2. beslut om beskattning, dock inte skälen för beslutet,
3. huruvida taxering grundas på förenklad självdeklaration eller enbart på kontrolluppgift om inkomst av kapital,
4. antal perioder om trettio dagar för vilka den skattskyldige uppburit inkomst som beskattas enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt,
5. ingående och utgående mervärdeskatt samt särskilt investeringsavdrag och redovisningsperiodens längd vid redovisning av mervärdeskatt.

Uppgift om revision får bevaras under högst tio år efter utgången av det år under vilket revisionen avslutades.

Regeringen får föreskriva om förlängd bevaringstid för uppgifter som avses i första eller andra stycket.

Regeringen får meddela föreskrifter om förlängd bevaringstid för uppgifter som avses i första eller tredje stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1993.

Denna lag träder såvitt avser 7 § 7 i kraft den 1 januari 1993 och i övrigt den 1 april 1993.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

13 Förslag till Lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 25 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. 25 §¹

Handelsbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg skall varje år till ledning för delägares taxering lämna uppgifter som avses i 19 § samt för varje delägare uppgifter om hans andel av bolagets eller rederiets inkomst av varje förvärvskälla och värdet av hans andel eller lott i bolaget eller rederiet. Uppgift skall också lämnas om delägares andel av skatteunderlag enligt 3 § lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel och 2 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader.

Handelsbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg skall varje år till ledning för delägares taxering lämna uppgifter som avses i 19 § samt för varje delägare uppgifter om hans andel av bolagets eller rederiets inkomst av varje förvärvskälla och värdet av hans andel eller lott i bolaget eller rederiet. Uppgift skall också lämnas om delägares andel av skatteunderlag enligt 2 § lagen (1984:1052) om statlig fastighets-skatt, 3 § lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel och 2 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader.

Uppgifterna skall lämnas enligt bestämmelserna för allmän självdeklaration och på det sätt som anges i 28 och 29 §§.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller i tillämpliga delar även sådant dödsbo som vid inkomst- och förmögenhetstaxering skall anses som handelsbolag.

Bestämmelserna i 32 § om anstånd gäller i tillämpliga delar för uppgiftsskyldighet enligt denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid 1993 års taxering.

¹Senaste lydelse 1991:1903.

14 Förslag till
Lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

Prop. 1992/93:96

Härigenom föreskrivs i fråga om taxeringslagen (1990:324)
dels att 4 kap. 24 § skall upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före nämnda paragraf skall utgå.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 oktober 1992

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Johansson, Laurén, Hörnlund, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Odell, Lundgren, P. Westerberg

Föredragande: statsrådet Lundgren

Proposition om vissa uppbörds- och indrivningsfrågor, m.m.

1 Ärendet och dess beredning

I propositionen behandlas frågan hur den preliminära B-skatten – fr.o.m. den 1 april 1993 den preliminära F-skatten – skall beräknas.

I propositionen behandlas också en skrivelse till regeringen daterad den 24 mars 1992 från Svenska Bankföreningen, Sparbanksgruppen AB och Sveriges Föreningsbank (dnr 2037/92). I skrivelsen hemställs om en ändring i reglerna om skatteavdrag för betalning av preliminär skatt på räntor. Vad som åsyftas är att skyldigheten att innehålla preliminär skatt skall gälla räntor på minst 100 kr per konto i stället för per kontohavare. Dessutom vill man att skyldigheten att göra skatteavdrag på räntor som uppbärs av dödsbon skall slopas utom för dödsfallsåret samt att det görs en allmän översyn av avdragsreglerna för att uppnå överensstämmelse mellan skyldigheten att innehålla skatt och skyldigheten att lämna kontrolluppgift. Skrivelsen har remitterats till Riksskatteverket.

I propositionen behandlas dessutom en framställning från Kommunernas Pensionsanstalt den 27 februari 1992 om en ändring i reglerna om uppgift till de skattskyldiga om gjorda skatteavdrag från folkpension m.m. (dnr 2373/92). Yttrande över Pensionsanstaltens framställning har hämtats in från Riksskatteverket. I en gemensam skrivelse i oktober 1992 till Finansdepartementet har Arbetsmarknadsförsäkringar pensionsförsäkringsaktiebolag, Arbetsmarknadsförsäkringar sjukförsäkringsaktiebolag, KP Pension och Försäkring, Kommunernas Pensionsanstalt och Trygg-Hansa, SPP gjort en liknande framställning (dnr 4867/92).

Vidare tar jag i propositionen upp ytterligare ett antal mindre uppbörds- och indrivningsfrågor.

Vad gäller uppbördsfrågorna hänger de flesta samman med den s.k. F-skattereformen och det nya avgiftssystemet vid försenade skattebetalningar vilka reformer riksdagen beslutade om under våren.

När det gäller indrivningsfrågorna har Justitiedepartementet i en promemoria föreslagit att huvudfordringen skall ha företräde framför förrättningskostnaderna endast vid införsel i enskilda mål (dnr hos Justitiedepartementet 1673/92). Promemorian har remissbehandlats, varvid yttranden avgetts

av Justitiekanslern, Konsumentverket, Statskontoret, Riksrevisionsverket, Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län, Kronofogdemyndigheten i Stockholms län, Riksdagens ombudsmän, Sveriges Advokatsamfund och Svenska Inkassoföreningen. På grund av materialets ringa omfattning har någon sammanställning av remissvaren inte upprättats.

I propositionen behandlas slutligen en framställning från Riksarkivet den 31 januari 1986 om ändringar i skatteregisterlagen (1980:343) för att möjliggöra bevarande av vissa uppgifter rörande mervärdesskatt (dnr 553/86). Jag tar också upp en framställning från Riksskatteverket den 2 oktober 1992 som rör justeringar av skatteregisterlagen och lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter (dnr 4759/92).

2 Uppbördsfrågor

2.1 Beräkning av preliminär F-skatt m.m.

Mitt förslag: Den preliminära F-skatten skall tas ut med ett belopp motsvarande 105 % av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret. Understiger den slutliga skatten den ursprungligen debiterade F-skatten skall preliminär F-skatt tas ut med ett belopp motsvarande 100 % av den slutliga skatten.

Skälen för mitt förslag: Huvudregeln om uttag av preliminär F-skatt (B-skatt fram till den 1 april 1993) finns i 13 § uppbördslagen (1953:272), UBL. Regeln innebär i princip att preliminär F-skatt skall tas ut med belopp motsvarande 120 % av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret, dvs. andra inkomståret före det inkomstår den preliminära skatten avser.

Huvudregeln har inför de senaste två uppbördsåren beräknats medföra ett för högt uttag av preliminär skatt. Riksdagen har därför, efter förslag från regeringen, reglerat uttaget för de aktuella åren i två särskilda lagar.

För uppbördsåret 1991/92 gäller lagen (1990:1141) om uttag av preliminär B-skatt från en fysisk person under uppbördsåret 1991/92 (prop.1990/91:5, bet. 1990/91:SkU3, rskr. 1990/91:57). Lagen anger att uttaget av preliminär skatt från en *fysisk person* skall motsvara 110 % av den slutliga skatt som har påförts den fysiska personen året före inkomståret.

För uppbördsåret 1992/93 gäller lagen (1991:1919) om uttag av preliminär B-skatt under uppbördsåret 1992/93 (prop. 1991/92:43, bet. 1991/92:SkU7, rskr. 1991/92:100). Lagen anger att uttaget av preliminär B-skatt från *såväl fysiska som juridiska personer* skall motsvara 110 % av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret.

Av uppbördsresultatet för de tre senaste inkomståren framgår att huvudregeln i 13 § UBL bör modifieras. Den preliminära F-skatten bör inte räknas upp lika mycket som den preliminära B-skatten räknas upp i dag. Jag har övervägt tre alternativ till åtgärder. Det ena är en särskild lag även för upp-

bördsåret 1993/94 motsvarande den som gäller för uppbördsåret 1992/93. Ett andra alternativ är en ändring av 13 § UBL som innebär ett fortsatt lägre uttag av preliminär skatt, t.ex. 100, 105 eller 110 % av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret. En tredje möjlighet är en ändring av 13 § UBL som innebär att den preliminära skatten fortsättningsvis skall tas ut med viss procent av den preliminära skatt som har debiterats för året före inkomståret. Med en sådan ordning skulle hänsyn kunna tas till de jämkningar såväl uppåt som nedåt som skett av den preliminära F-skatten för närmast föregående uppbördsår.

Det första alternativet är endast en tillfällig lösning. Jag anser emellertid att man nu bör införa en mer permanent ordning. Det tredje alternativet innebär att man grundar beräkningen av den preliminära skatten på ett alltför osäkert underlag. Jag har därför stannat för det andra alternativet. Det innebär att man behåller samma beräkningsprincip som i dag. Jag föreslår emellertid att den preliminära F-skatten skall utgå med ett belopp motsvarande endast 105 % av den senast debiterade slutliga skatten. Understiger den slutliga skatten den ursprungligen debiterade F-skatten bör den preliminära F-skatten tas ut med 100 %. Samma regler bör gälla vid en schablonmässig beräkning av särskild A-skatt. Mitt förslag föranleder ändring i 13 § UBL.

2.2 Maskinell beräkning av särskild A-skatt

Mitt förslag: Särskild A-skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering endast om det kan antas att en skillnad av någon betydelse annars uppkommer mellan utgående preliminär skatt och beräknad slutlig skatt eller om den skattskyldige har avgett en preliminär självdeklaration. I övriga fall skall den särskilda A-skatten beräknas enligt de regler som gäller för schablonmässig beräkning av preliminär F-skatt.

Skälen för mitt förslag: I 14 § UBL i dess lydelse enligt SFS 1992:680 anges att vid beräkning av särskild A-skatt skall gälla vad som föreskrivs i 13 § 1 och 3 mom. UBL om preliminär F-skatt. Särskild A-skatt skall dock beräknas med ledning av preliminär taxering.

Om en skattskyldig har haft en F-skattsedel som han har fått återkallad skall den preliminära F-skatten normalt ersättas med särskild A-skatt. Har den skattskyldige sådana inkomstförhållanden att skatteavdrag inte kommer att göras finns det i regel inte anledning att beräkna den särskilda A-skatten med ledning av preliminär taxering. Detta gäller t.ex. när den skattskyldiges intäkter uppkommer genom försäljning av varor. Den särskilda A-skatten bör i ett sådant fall kunna beräknas enligt schablon på samma sätt som F-skatten. Den särskilda A-skatten bör dessutom kunna beräknas utan preliminär taxering när den preliminära skatt som kan antas bli betald genom skatteavdrag är obetydlig i förhållande till den särskilda A-skatten. Har den skattskyldige i enlighet med bestämmelsen i 17 § 2 mom. UBL avgett preli-

minär självdeklaration bör den särskilda A-skatten däremot beräknas med ledning av preliminär taxering.

Prop. 1992/93:96

Med hänsyn till vad som sagts nu föreslår jag att den särskilda A-skatten skall beräknas med ledning av preliminär taxering endast om det kan antas att en skillnad av någon betydelse annars uppkommer mellan utgående preliminär skatt och beräknad slutlig skatt eller om den skattskyldige har avgett en preliminär självdeklaration. Förslaget medför ändringar i 14 § UBL.

2.3 Skatteavdrag från räntor

Mitt förslag: Skyldigheten att göra skatteavdrag för betalning av preliminär A-skatt på räntor skall gälla i fråga om räntor på minst 100 kr per konto i stället för per kontohavare.

Skälen för mitt förslag: Enligt nuvarande regler skall, med vissa i 10 § UBL angivna undantag, preliminär A-skatt betalas för sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och för vilken kontrolluppgift skall lämnas med tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. 22, 23 eller 27 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, LSK (3 § 2 mom. UBL).

Skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt LSK föreligger inte för ränta och fordran på konto om borgenärens sammanlagda ränta på ett eller flera konton uppgår till mindre än 100 kr, varvid ränta som enligt andra bestämmelser i LSK är undantagen från uppgiftsskyldighet inte skall räknas med (3 kap. 23 § 5 LSK).

De nuvarande bestämmelserna om skatteavdrag på ränta och utdelning tillämpades första gången vid uppbörd av skatt på inkomst som taxerades 1992 (prop. 1990/91:5, bet. 1990/91:SkU3, rskr. 1990/91:57, SFS 1990:1137). Det har emellertid visat sig att bankerna inte i alla delar har förmått uppfylla kravet på att göra skatteavdrag på utgivna räntor.

Den största belastningen på bankernas datacentraler uppkommer vid årsskiftet i samband med de s.k. årsskifteskörningarna. Bankerna har uppgett att för att klara en 100-kronorsgräns per kontohavare i stället för per konto skulle bankerna tvingas att genomföra sina årsskifteskörningar två gånger i stället för som nu en gång, eftersom bankernas dataregister är organiserade per konto och inte per kontohavare. Detta skulle medföra att datakapaciteten vid årsskifteskörningen skulle behöva fördubblas vilket beräknas motsvara en total investering av mer än 100 miljoner kronor. Bankerna har därför hemställt om en regeländring så att preliminärskatt skall innehållas endast på sådan ränta som per konto uppgår till minst 100 kr. Med en sådan ordning skulle dessutom hanteringen av konton som avslutas under året kunna förenklas.

Riksskatteverket motsätter sig inte att reglerna om skatteavdrag ändras på det sätt som bankerna hemställt om.

Med hänsyn till de stora kostnader som skulle åsamkas bankerna om nuvarande regler behålls oförändrade och eftersom de nu aktuella skatteavdragen rör endast mindre belopp, föreslår jag att reglerna justeras på det sättet

att skatteavdrag på ränta skall göras endast om räntan uppgår till minst 100 kr räknat på varje konto för sig. En bestämmelse om detta bör tas in i 39 § 3 mom. UBL.

Mitt förslag i den här delen innebär att inte alla skattepliktiga räntor kommer att bli föremål för skatteavdrag. Därför bör bestämmelserna om skyldigheten att lämna kontrolluppgifter på de nu aktuella räntorna kvarstå oförändrad. Kontrolluppgift skall alltså även fortsättningsvis lämnas så snart räntan per kund uppgår till 100 kr eller mer.

Enligt nuvarande regler (2 kap. 4 § LSK) är den skattskyldige inte skyldig att lämna självdeklaration om han haft endast sådan kapitalinkomst för vilken preliminär A-skatt skall betalas enligt 3 § 2 mom. tredje stycket UBL. Denna ordning bör gälla även i fortsättningen. Detta kräver ingen särskild lagstiftningsåtgärd eftersom det är i 39 § 3 mom. som det skall anges vilka räntor som inte skall vara föremål för skatteavdrag. Även bestämmelserna i 3 kap. 3 § taxeringslagen (1990:324) om att beslut om taxering i vissa fall får fattas på grundval av kontrolluppgifter bör stå kvar oförändrade.

Bankerna har vidare i sin skrivelse till regeringen hemställt om vissa ändringar i reglerna om skatteavdrag på ränta som betalas ut till ett dödsbo samt om en översyn av reglerna om skatteavdrag och skyldighet att lämna kontrolluppgifter med syfte att skapa enhetliga regler.

Reglerna om beskattning av dödsbon övervägs för närvarande i annat sammanhang inom regeringskansliet. Jag är därför inte beredd att nu föreslå några justeringar i reglerna om skatteavdrag på räntor och utdelningar som uppbärs av dödsbon.

Jag är inte heller beredd att nu göra någon mer allmän översyn av reglerna om skatteavdrag och kontrolluppgifter. Jag anser att man först bör avvakta resultatet av de många lagändringar som gjorts inom detta område under de senaste två åren.

2.4 Justering av reglerna om solidariskt ansvar

Mitt förslag: Nu gällande undantagsregel att solidarisk betalningsskyldighet inte får åläggas om betalningsmottagaren har betalat sin preliminära F-skatt begränsas till att gälla endast i de fall betalningsmottagaren har debiterats en sådan skatt. Har betalningsmottagaren ålagts betalningsskyldighet enligt 75 eller 77 § uppbördslagen får undantagsregeln inte tillämpas om inte betalningsmottagaren också fullgjort denna betalningsskyldighet.

Skälen för mitt förslag: Enligt de nyligen införda reglerna om solidarisk betalningsskyldighet i 75 c § UBL (prop. 1991/92:112, bet. 1991/92:SkU29, rskr. 1991/92:292, SFS 1992:680) är en förutsättning för att ansvaret skall kunna krävas ut att betalningsmottagaren inte har betalat sin preliminära F-skatt för uppbördsåret inom föreskriven tid. Bestämmelsens syfte är att begränsa tillämpningen av bestämmelserna om den solidariska betalningsskyldigheten till de fall då det allmänna har gått miste om ett skatte- eller avgifts-

belopp. En solidarisk betalningsskyldighet skall alltså inte komma i fråga t.ex. endast på den grunden att socialavgifterna på en arbetsersättning betalats i form av egenavgifter i stället för arbetsgivaravgifter.

Tillämpningsområdet för undantagsbestämmelsen har emellertid blivit alltför vittomfattande. Den blir t.ex. tillämplig om F-skattesedel innehavaren är en fysisk person som inte har debiterats någon F-skatt. En sådan ordning är givetvis inte önskvärd.

När det gäller en F-skattesedel innehavare som är fysisk person och som själv utfört arbetet borde undantagsbestämmelsen egentligen bli tillämplig endast när skattsedeln innehavaren har betalat F-skatt med ett sådant belopp att han kan anses ha betalat både den källskatt och de socialavgifter som belöper på den aktuella arbetsersättningen. En sådan regel skulle emellertid bli svår att tillämpa eftersom det i allmänhet inte kan anges hur stor del av F-skatten som är hänförlig till en viss arbetsersättning. I de fall skattsedeln innehavaren inte har debiterats någon F-skatt bör dock den solidariska betalningsskyldigheten, om övriga förutsättningar är uppfyllda, alltid kunna krävas ut. Jag föreslår en sådan begränsning av undantagsregelns tillämpningsområde.

Även när F-skattsedeln innehavaren är en juridisk person har undantagsregeln i vissa fall fått ett för vitt tillämpningsområde. Det gäller när F-skattsedeln innehas av ett handelsbolag. Sådana bolag skall ju över huvud taget inte debiteras någon F-skatt. I dessa fall skulle egentligen hänsyn tas till om samtliga delägare i bolaget hade betalat sin preliminära skatt eller inte. Detta skulle dock föra för långt. För att få ett så enkelt system som möjligt föreslår jag i stället att undantagsbestämmelsen över huvud taget inte skall gälla då F-skattsedeln innehavaren är ett handelsbolag.

Om arbetet har utförts av en annan person än betalningsmottagaren och betalningsmottagaren inte är ett handelsbolag får utbetalaren enligt 75 c § tredje stycket UBL åläggas betalningsskyldighet för skatt som belöper på ersättningen för arbetet, i den mån betalningsskyldighet enligt 75 eller 77 § har ålagts betalningsmottagaren eller någon annan som varit arbetsgivare åt den som utfört arbetet, samt för dröjsmålsavgift som belöper på skattebeloppet.

Har en betalningsmottagare med F-skattsedel ålagts betalningsskyldighet enligt 75 eller 77 § UBL bör det – för att undantag skall göras från reglerna om solidarisk betalningsskyldighet – krävas inte bara att den debiterade F-skatten har betalats utan också att betalningsskyldigheten enligt 75 eller 77 § har fullgjorts. Jag föreslår en sådan ordning.

Mitt förslag föranleder ändring i 75 c § UBL.

Mitt förslag: Den som har rätt att betala ut allmän pension och andra lagfästa förmåner skall behöva lämna uppgift till mottagaren om storleken av det skatteavdrag som gjorts från annan pension eller livränta endast när skatteavdraget har förändrats. Detsamma gäller vid utbetalning av pension eller livränta från försäkringsföretag eller understödsförening.

Skälen för mitt förslag: I 43 § 1 mom. UBL föreskrivs att den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna mottagaren uppgift om det belopp som genom skatteavdrag har innehållits på lönen. När allmän pension eller andra lagfästa förmåner betalas ut behöver emellertid uppgift om skatteavdragets storlek lämnas till den skattskyldige endast när det har förändrats. Sist nämnda undantagsregel, som gäller sedan den 1 januari 1992 och som tar sikte på Riksförsäkringsverkets utbetalningar, infördes som ett led i omställningen och minskningen av administrationen inom socialförsäkringsområdet (prop. 1991/92:43, bet. 1991/92:SkU7, rskr. 1991/92:100, SFS 1991:1908).

Förutom Riksförsäkringsverket betalar även Kommunernas Pensionsanstalt, KPA, och Statens löne- och pensionsverk, SPV, ut allmän pension. Nära 225 000 pensionärer får t.ex. sina pensioner – tjänstepension tillsammans med allmän pension – utbetalda genom KPA. Eftersom det nyssnämnda undantaget avser endast allmän pension och andra lagfästa förmåner har KPA och SPV, som betalar ut även pensionärernas kollektivavtalsbaserade tjänstepensionsförmåner, ändå att tillhandahålla pensionärerna uppgift om den del av skatteavdraget som avser tjänstepensionen.

KPA har i en skrivelse den 27 februari 1992 till Socialdepartementet och som därifrån överlämnats till Finansdepartementet framhållit att om den begränsade uppgiftsskyldigheten skulle gälla även för de kommunala arbetsgivarna och SPV skulle besparingar kunna göras med omkring 3 miljoner kronor per år. Därtill kommer att AP-fondens bidrag till KPA skulle kunna minskas med närmare 1,5 miljoner kronor per år. KPA har därför hemställt att UBL ändras så att när det gäller sådana pensioner och livräntor som avses i 3 § 2 mom. 1 andra stycket UBL uppgift om skatteavdragets belopp inte skall behöva lämnas om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället.

KPA:s skrivelse har remitterats till Riksskatteverket som inte har något att erinra mot att KPA och SPV vid utbetalning av pensioner inte skall behöva lämna uppgift om skatteavdragets belopp om avdraget är lika stort som vid närmast föregående utbetalningstillfälle. Däremot är verket inte berett att utan närmare utredning utvidga denna befrielse till att avse alla utbetalare av pensioner och livräntor så som KPA föreslagit. Riksskatteverket anser att undantaget bör begränsas till att gälla dem som har rätt att tillsam-

mans med andra ersättningar betala ut allmän pension och andra lagfästa förmåner. Jag delar verkets uppfattning. Genom en sådan regel som Riksskatteverket föreslagit kommer den begränsade uppgiftsskyldigheten att gälla för pensioner och livräntor som betalas ut av KPA och SPV även om utbetalningen inte sker tillsammans med allmän pension eller annan lagfäst förmån. Jag föreslår en sådan ordning.

Genom de nyligen införda reglerna om skatteavdrag på biinkomster, som skall tillämpas fr.o.m. den 1 april 1993, kommer reglerna om uppgiftsskyldighet i 43 § 1 mom. UBL att gälla ett betydligt större antal ersättningar än tidigare. Eftersom uppgiftsskyldigheten gäller ett stort antal ersättningar kan kostnaden för uppgiftslämnandet bli väsentlig även för andra utbetalare än KPA och SPV. Jag tänker då på försäkringsföretag och understödsföreningar som betalar ut ett mycket stort antal pensioner, livräntor och liknande ersättningar. Jag föreslår därför att den begränsade uppgiftsskyldigheten skall gälla även i fråga om sådana utbetalare. Förslaget föranleder ändringar i 43 § UBL och 12 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

2.6 Övriga uppbördsfrågor

Särskild beräkningsgrund och jämkning

De nya reglerna i 3 § 2 mom. UBL (SFS 1992:680) innebär att skattemyndigheten får föreskriva särskild beräkningsgrund för den preliminära A-skatten endast i fråga om sådan ersättning som utgör mottagarens huvudsakliga inkomst av arbete. I undantagsfall kan det emellertid uppstå situationer då en sådan ordning är opraktisk, t.ex. om den skattskyldige har flera jämnstora inkomster som tillsammans medför att den slutliga skatten väsentligt överstiger den skatt som tas ut preliminärt på sidoinkomsterna. I ett sådant fall kan den preliminära skatten på huvudinkomsten komma att närma sig eller uppgå till 100 % av inkomsten. Uppbärs sidoinkomsterna mot slutet av inkomståret kan den skattskyldige få likviditetsproblem eftersom han inte får några kontanta utbetalningar i början av året.

Med hänsyn till vad som har sagts nu föreslår jag att skattemyndigheten skall ges möjlighet att, om det finns särskilda skäl, besluta om särskild beräkningsgrund även i fråga om inkomster som inte utgör mottagarens huvudsakliga inkomst av arbete.

Även reglerna om jämkning i 45 § 1 mom. synes ha fått en för strikt utformning (SFS 1992:680). I nämnda moment föreskrivs att jämkning i första hand skall ske av preliminär skatt på sådan ersättning som utgör den skattskyldiges huvudsakliga inkomst av arbete och därefter på andra inkomster än ränta och utdelning. Om särskild A-skatt har debiterats skall dock jämkningen i första hand avse sådan skatt.

Om den skattskyldige har sidoinkomster som är förenade med så stora kostnader att den preliminära skatten skall jämkas kommer i första hand den huvudsakliga inkomsten av arbete att jämkas. I de fall sidoinkomsten är koncentrerad till slutet av inkomståret kan det vara lämpligt att i stället för att sänka den preliminära skatten på huvudinkomsten under hela året jämka

den preliminära skatten på sidoinkomsten. Detta gäller särskilt om den skattskyldige föredrar en sådan ordning. Jag förslår därför att skattemyndigheten ges möjlighet att, om det finns särskilda skäl, jämka skatten på sidoinkomsten i stället för skatten på huvudinkomsten.

Om skattemyndigheten har beslutat om jämkning av preliminär skatt på sidoinkomst bör det ankomma på den skattskyldige att upplysa den som betalar ut ersättningen om beslutet. Detta gäller även om jämningsbeslutet medför att den skattskyldige skall betala preliminär skatt på sidoinkomsten med mer än 30 procent. Utbetalaren skall alltså inte ha någon skyldighet att efterforska eventuella jämningsbeslut.

Mitt förslag föranleder justeringar i 3 § 2 mom. och 45 § 1 mom. UBL.

Avdrag för kostnader för arbete vid beräkning av preliminär skatt

I 11 § UBL föreskrivs att till andra vid taxering medgivna avdrag för kostnader från inkomst som uppbärs av en fysisk person än vissa försäkringskostnader och andra kostnader för egen eller efterlevandes pensionering får hänsyn tas vid beräkning av preliminär A-skatt endast om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under inkomståret. Bestämmelsen fick sin nuvarande utformning genom SFS 1992:680. Den har blivit för vittomfattande. Hänsyn bör givetvis som tidigare inte få tas till bl.a. ökade levnadskostnader i samband med tillfälligt arbete och kostnader för resor till och från arbetet. Detta kan uppnås genom att avdragsbegränsningen i 11 § andra stycket görs tillämplig endast på kostnader i arbetet. Jag föreslår en sådan justering av 11 § UBL.

Ränte- och avgiftsbestämmelser

Enligt 69 § 2 mom. andra stycket UBL skall bestämmelserna om tillkommande skatt i UBL tillämpas också på restitutionsränta. Det innebär bl.a. att om skattemyndigheten felaktigt har återbetalat ett skattebelopp och den därpå belöpande restitutionsräntan kan myndigheten då den rättar felet genom att debitera tillkommande skatt påföra respitränta enligt 32 § UBL även på den del som avser restitutionsräntan. En motsvarande möjlighet finns inte då skattemyndigheten har rätt att kräva återbetalning av sådan restitutionsränta som har påförts enligt bestämmelserna i USAL. Jag föreslår att 14 § USAL kompletteras med en sådan bestämmelse.

Enligt nuvarande bestämmelser i UBL (68 § 2 mom. och 69 § 2 mom. UBL) utgår vid återbetalning av skatt restitutionsränta också på betald dröjsmålsavgift. Vid återbetalning av skattebelopp enligt 75 a § kan restitutionsränta dock inte betalas på eventuell dröjsmålsavgift. Detta bör kunna ske. Jag föreslår en sådan ordning.

Enligt nuvarande regler tas kvarskatteavgift ut med 2 % på sådana fyllnadsinbetalningar som görs under tiden 19 februari – 30 april. Vid beräkningen av avgiften gäller bl.a. att avgift inte skall beräknas på belopp som uppgår till högst den mervärdesskatt som skall redovisas i självdeklaration jämte 20 000 kr och har betalats senast den 30 april året efter inkomståret (27 § 3 mom. UBL). På fyllnadsinbetalningar som görs fr.o.m. 1993 tas kvar-

skatteavgift ut med en procentsats motsvarande 20 % av den statslåneränta som gällde vid utgången av november inkomståret (27 § 3 mom. UBL i dess lydelse enligt SFS 1992:624). Genom SFS 1992:680 har 27 § 3 mom. ändrats så att kvarskatteavgiften skall tas ut även på den del av fyllnadsinbetalningen som avser mervärdesskatt. Ändringen hänger samman med att sådan mervärdesskatt som uppbärs enligt bestämmelserna i UBL har helt integrerats i preliminärskattesystemet.

De nya bestämmelserna om på vilket underlag beräkning av kvarskatteavgiften skall ske bör tillämpas på preliminär skatt som avser inkomståret 1993 och senare år. Eftersom kvarskatteavgiften tas ut i samband med debiteringen av den slutliga skatten bör de nya bestämmelserna tillämpas första gången vid debitering av skatt på grund av 1994 års taxering. Jag föreslår att en bestämmelse om detta tas in i punkten 1 av ikraftträdandebestämmelserna till lagen (1992:680) om ändring i uppbördslagen (1953:272).

Ikraftträdandebestämmelserna bör justeras också i ett annat avseende. Inom det nya systemet som börjar tillämpas den 1 april 1993 skall, som nyss sagts, vid beräkning av preliminär F-skatt och särskild A-skatt hänsyn tas också till mervärdesskatt i fall som avses i 21 § lagen (1968:430) om mervärdesskatt, ML, dvs. till sådan mervärdesskatt som den skattskyldige skall redovisa i sin allmänna självdeklaration. Vid det första uppbördstillfället för debiterad preliminär skatt under uppbördsåret, dvs. vid marsuppbörden, skall den preliminära skatten enligt övergångsbestämmelserna debiteras enligt äldre bestämmelser i form av preliminär B-skatt. Hänsyn kan då inte tas till mervärdesskatten. Från administrativ synpunkt skulle det vara till fördel för både skattemyndigheterna och de skattskyldiga om mervärdesskatten kunde beaktas redan vid det första uppbördstillfället. Jag föreslår därför att en bestämmelse om detta också tas in i punkten 1 av ikraftträdandebestämmelserna till lagen (1992:680) om ändring i uppbördslagen (1953:272).

Ställföreträdarens ansvar

En företrädare för en juridisk person avses numera kunna åläggas betalningsansvar för arbetsgivaravgifter enligt 21 § USAL även om avgifterna beslutas först sedan den juridiska personen har gått i konkurs (prop. 1990/91:46, bet. 1990/91:SkU7, rskr. 1990/91:81, SFS 1990:1318). Detta framgick genom en hänvisning till bl.a. 9 § där det angavs när månadsavgiften normalt skulle betalas. I samband med lagstiftningen om ett nytt avgiftssystem vid försenade skattebetalningar m.m. (prop. 1991/92:93, bet. 1991/92:SkU19, rskr. 1991/92:269, SFS 1992:642) flyttades bestämmelserna i 9 § till 12 §. Samtidigt lades ett nytt andra stycke till där det angavs att arbetsgivaravgifter i vissa fall skulle betalas inom tid som skattemyndigheten bestämde. För att bestämmelserna i 21 § skall fylla sitt syfte bör hänvisningen till 12 § begränsas till bestämmelserna i första stycket. Jag föreslår en sådan justering.

Enligt 78 § 2 mom. UBL åligger det varje arbetsgivare att efter anmaning av skattemyndigheten lämna uppgift om anställda arbetstagare, utbetalda löner och beloppet av verkställda skatteavdrag. En motsvarande bestämmelse har tidigare funnits i 15 § USAL som i övrigt innehöll bestämmelser om årsuppgift. Där föreskrevs intill den 1 januari 1991 att arbetsgivare och arbetstagare efter anmaning var skyldiga att meddela de upplysningar som behövdes för kontroll av avgiftsskyldigheten samt att arbetsgivare och arbetstagare efter anmaning skulle förete alla handlingar som behövdes för kontroll av avgiftsskyldigheten såsom kontrakt, kontoutdrag, räkning eller kvitto. En kompletterande vitesbestämmelse fanns i 16 § USAL. När nya omprövningsregler vid uppbörd av skatter och avgifter infördes (prop. 1990/91:46, bet. 1990/91:SkU7, rskr. 1990/91:81, SFS 1990:1318) slopades bl.a. 15 och 16 §§ USAL i samband med att årsuppgiften togs bort.

Det har emellertid visat sig finnas ett fortsatt behov av bestämmelser om skyldighet för arbetsgivare och arbetstagare att lämna de upplysningar och förete de handlingar som behövs för kontroll av avgiftsskyldigheten. Behovet kan dessutom antas bli mer markerat när systemet med F-skattesedlar börjar tillämpas. Jag föreslår därför att bestämmelserna åter skall föras in i USAL lämpligen såsom ett nytt andra och tredje stycke i 27 § USAL.

Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för taxering skall enligt 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324) på skattemyndighetens begäran tillhandahållas denna. Sådan uppgiftsskyldighet föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 2 kap. 1 eller 2 § eller 3 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) eller en bestämmelse till vilken hänvisas i någon av de nämnda paragraferna. Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av skattemyndigheten beslutar att uppgiften skall lämnas ut.

En motsvarande bestämmelse finns i 27 § andra stycket ML när det gäller kontroll av mervärdesskatt.

Det har visat sig finnas behov av motsvarande bestämmelser också för kontroll av att bestämmelserna om skatteavdrag och skyldighet att betala arbetsgivaravgifter har följts. Jag föreslår därför att sådana bestämmelser skall tas in i UBL och USAL. Det kan lämpligen ske i 78 § 2 mom. UBL och 27 § USAL.

3 Indrivningsfrågor

3.1 Inledning

Riksdagen har som redan nämnts nyligen fattat beslut om ett nytt avgiftssystem vid försenade skattebetalningar m.m., som bl.a. innefattar att förrättningskostnader i form av en grundavgift i fortsättningen skall tas ut, förutom

i enskilda mål om utmätning m.m., också i allmänna mål och mål om införsel för underhållsbidrag (prop. 1991/92:93, bet. 1991/92:SkU19, rskr. 1991/92:269, SFS 1992:624–653). Den beslutade ordningen innebär att vid införsel huvudfordringen skall ha företräde framför förrättningskostnaderna i målet. Vid utmätning är företrädesordningen den motsatta.

Sedan det i genomförandearbetet uppmärksammats att det kan vara förenat med nackdelar att ha en annan företrädesordning vid införsel i allmänt mål än den som gäller vid utmätning, har Justitiedepartementet i en promemoria föreslagit att huvudfordringen skall ha företräde framför förrättningskostnaderna endast vid införsel i enskilda mål.

Regeringen uppdrog den 23 april 1992 åt Riksrevisionsverket, RRV, att lämna förslag beträffande grundavgiftens storlek m.m. i allmänna mål samt i enskilda mål om införsel hos kronofogdemyndigheterna. Uppdraget har redovisats i en rapport den 14 september 1992. I rapporten föreslås bl.a. att grundavgiften skall kunna avräknas enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter, avräkningslagen, om det restförda beloppet kan avräknas. På samma sätt skall avräkning kunna ske om uttagen grundavgift av något skäl skall återbetalas.

I det följande läggs förslag fram i de nu nämnda frågorna om företrädesordningen vid införsel samt avräkning av grundavgift och avräkning vid återbetalning av sådan avgift.

3.2 Krediteringsordningen vid införsel i allmänna mål

Mitt förslag: Vid införsel i allmänna mål skall förrättningskostnaderna ha företräde framför huvudfordringen på samma sätt som vid utmätning.

Promemoriaförslaget: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna: Förslaget att förrättningskostnaderna skall tas ut först vid införsel i allmänt mål har tillstyrkts eller lämnats utan erinran av samtliga remissinstanser utom Sveriges Advokatsamfund. Samfundet har avstyrkt förslaget med hänvisning till att riksdagen nyligen har beslutat att förrättningskostnaderna vid införsel skall tas ut efter huvudfordringen.

Skälen för mitt förslag: Skälet till att det i 15 kap. 15 § utsökningsbalken, UB, i dess lydelse fr.o.m. den 1 januari 1993, har föreskrivits att huvudfordringen vid införsel har företräde framför förrättningskostnaderna i målet är ett önskemål att införselfordringarna skall påverkas så litet som möjligt av att en grundavgift fortsättningsvis skall tas ut av gäldenären vid införsel.

I arbetet med att genomföra det nya avgiftssystemet har det emellertid framkommit att den beslutade ordningen såvitt gäller allmänna mål skulle medföra avsevärda administrativa olägenheter. Det förhållandet att krediteringsordningen skulle bli den motsatta mot vad som gäller vid utmätning komplicerar bokföringen och har bedömts kunna leda till ett stort antal felaktiga krediteringar.

Intresset av att hålla införselfordringarna opåverkade av fordringar på er-

sättning för förrättningskostnader gör sig främst gällande i fråga om underhållsbidrag, som vid verkställighet handläggs som enskilda mål. Vid införsel i allmänna mål saknar det i princip betydelse vilken fordran som ges företräde, eftersom såväl huvudfordringen som fordringen på ersättning för förrättningskostnad tillkommer det allmänna. Med hänsyn till vad som nyss har sagts om de administrativa konsekvenserna anser jag därför att bestämmelsen i 15 kap. 15 § UB om den inbördes företrädesordningen vid införsel bör ändras så att företrädesordningen vid införsel i allmänna mål blir densamma som vid utmätning. I enskilda mål bör däremot den tidigare beslutade företrädesordningen gälla.

I 15 kap. 14 § UB finns en bestämmelse om företrädesordningen mellan införsel och skatteavdrag. Ett förtydligande bör göras så att det av bestämmelsen klart framgår att samma företrädesordning i förhållande till skatteavdrag gäller för förrättningskostnaden som för huvudfordringen.

3.3 Avräkning för förrättningskostnader

Mitt förslag: Avräkning enligt avräkningslagen skall göras för förrättningskostnaderna i målet, om avräkning skall ske för huvudfordringen.

Vid återbetalning eller utbetalning i annat fall av belopp som har tagits ut som förrättningskostnad skall avräkning enligt avräkningslagen göras.

RRV:s förslag: Överensstämmer med mitt.

Skälen för mitt förslag: Avräkning är ett smidigt och effektivt sätt att ta i anspråk belopp som annars skulle ha betalats ut, om det allmänna har en fordran av det slag som anges närmare i 2 § avräkningslagen mot den betalningsberättigade. Endast vad som överstiger det allmännas fordran får betalas ut. Den nya ordningen med grundavgift i allmänna mål medför att det i många fall kommer att finnas en förrättningskostnad att ta ut av gäldenären i de mål där avräkning skall ske. Om bestämmelserna om avräkning inte ändras så att avräkning skall ske också för förrättningskostnaden, tvingas kronofogdemyndigheten att jämsides med avräkningen utmäta eventuellt återstående belopp till den del det behövs för att täcka förrättningskostnaden. En sådan ordning med parallella beslut skulle vara svårbegriplig för gäldenären och kan, med hänsyn tagen också till det merarbete som den skulle orsaka hos kronofogdemyndigheterna, enligt min mening inte godtas.

Även om detta av praktiska skäl inte kan gälla fullt ut får det anses naturligt att eftersträva största möjliga överensstämmelse mellan å ena sidan återbetalningar där avräkning kan ske och å andra sidan motfordringar för vilka avräkning får äga rum. Det bör därför föreskrivas att avräkning skall ske vid återbetalning av förrättningskostnad som tagits ut vid indrivning av en motfordran som omfattas av avräkningslagens bestämmelser. Detta bör gälla oberoende av om kostnaden tagits ut genom avräkning eller på något annat sätt.

4 Utbetalning av skatt till kyrkokommunerna under 1993 och 1994

Prop. 1992/93:96

Mitt förslag: Förskottsvis utbetalning av skatt till kyrkokommunerna under 1993 och 1994 skall ske utan att beloppet minskas med hänsyn till den skattelindring som gäller för den som inte tillhör svenska kyrkan.

Skälen för mitt förslag: I årets budgetproposition föreslogs att skattskyldiga som inte tillhör svenska kyrkan fr.o.m. 1994 års taxering skall påföras församlingsskatt med 25 % av det för debiteringen bestämda beloppet i stället för 30 %. Förslaget var föranlett av folkbokföringsreformen, som innebär att det av de uppgifter av borgerlig natur som kyrkokommunerna svarar för, och för vilka skatt skall tas ut även av den som inte tillhör svenska kyrkan, endast återstår begravningsväsendet. Minskningen av skatteuttaget skulle påverka utbetalningen av förskott under 1993 och 1994. Riksdagen följde förslaget (prop. 1991/92:100 bil. 8, bct. 1991/92:SkU18, rskr. 1991/92:187, SFS 1992:263).

Det har senare visat sig att en minskning av förskottsbetalningarna skulle kunna orsaka problem för vissa kyrkokommuner, i vilka invånarna till särskilt stor del inte tillhör svenska kyrkan. Ikraftträdandebestämmelsen till den beslutade ändringen i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan bör därför ändras så att förskottsbetalningarna inte påverkas. Detta innebär att ändringen inverkar på kyrkokommunernas ekonomi först fr.o.m. år 1995, då slutavräkningslikvid betalas på grundval av 1994 års taxering.

5 Bevarande av uppgifter om beslut om beskattning m.m.

Mitt förslag: Skatteregisterlagen ändras för att möjliggöra bevarande av uppgifter motsvarande dem som intill 1990 års taxering antecknats i skattelängden.

Undantaget från gallring utvidgas till att omfatta vissa uppgifter rörande mervärdesskatt.

Reglerna om skattelängd slopas.

Skälen för mitt förslag: I det taxeringsförfarande som gällde vid 1990 och tidigare års taxeringar hade skattelängden en central betydelse. Skattelängden innefattade taxeringsnämndens beslut och var också bestämmande för vilka beslut som var överklagbara. I skattelängden antecknades inte bara taxeringsnämndens beslut utan även av domstol beslutade ändringar i taxeringsbeslut. Skattelängderna bevaras för framtiden genom att överlämnas

till landsarkiven. En kopia av skattelängderna överlämnas till Riksarkivet på ADB-medium.

Fr.o.m. 1991 års taxering infördes ett nytt taxeringsförfarande. Taxeringsbesluten fattas i den nya ordningen av skattemyndigheten som också har möjlighet att inom en femårsperiod ompröva besluten. Skattemyndigheten fastställer, efter det att domstol bifallit ett överklagande, genom ett beslut om taxeringsåtgärder beskattningsbar förvärvsinkomst m.m.

Bestämmelserna om skattelängd finns numera i 12 § taxeringsförordningen (1990:1236). Skattelängden innehåller nu endast de beslut av skattemyndigheten som beaktats på skattsedeln på slutlig skatt. Resultatet av omprövningar och beslut om taxeringsåtgärder efter domstols dom efter skattsedelsutskriften framgår inte längre av skattelängden. Sådana uppgifter framgår i stället av det s.k. taxeringsuppgiftsregistret (16 § taxeringsförordningen).

Sedan skatteregisterlagens (1980:343) tillkomst har det tillkommit en arkivlag (1990:782) med grundläggande bestämmelser om arkiv hos såväl statliga som kommunala myndigheter. Enligt arkivlagen skall myndigheternas arkiv bevaras, hållas ordnade och vårdas så att de tillgodoser rätten att ta del av allmänna handlingar, behovet av information för rättskipningen och förvaltningen samt forskningens behov.

I arkivlagen är utgångspunkten att allmänna handlingar skall bevaras. I ett antal författningar på skatteområdet, däribland 13 § skatteregisterlagen, finns det särskilda bestämmelser om bevarande och gallring som har betingats av integritetsskäl snarare än hanterlighetsskäl och ekonomiska skäl. Den gemensamma principen i dessa författningar är att materialet skall förstöras efter viss tid, om det inte finns direkta föreskrifter om bevarande.

Den ökande användningen av ADB-teknik innebär att pappersdokumentationen i allt större utsträckning ersätts med material på ADB-medium. I förarbetena till arkivlagen (prop. 1989/90:72 bilaga 1 s. 20) stryks under att uppmärksamhet måste fästas vid det förhållandet att uppgifter kan komma att förstöras utan att någonsin kunna återställas med nuvarande regler om förstörelse av ADB-material.

I 13 § skatteregisterlagen föreskrivs att uppgifter i skatteregistret som hänför sig till viss beskattningsperiod och som inte skall tas upp i skattelängd får bevaras under högst sju år efter utgången av det kalenderår under vilket perioden gått ut. Kopplingen till bestämmelserna om skattelängd innebär efter de ändringar som genomförts i samband med 1990 års taxeringsreform att de uppgifter i skatteregistret som får bevaras längre tid än sju år är de som beaktats på skattsedeln på slutlig skatt. Detta är en otillfredsställande ordning. De uppgifter som bevaras bör, liksom tidigare, även omfatta besluten om beskattning så som de ser ut efter eventuella omprövningar och ändringar efter domstols dom.

Jag anser mot bakgrund av det anförda att bestämmelsen i 13 § skatteregisterlagen inte längre bör knyta an till skattelängden. I stället bör reglerna om bevarande av uppgifter i skatteregistret utformas med utgångspunkt i de uppgifter som finns i skatteregistret. Reglerna bör utformas så att de motsvarar den nuvarande skattelängden med tillägg för de beslut som fattats efter utfärdandet av slutskattsedeln.

Skattelängden innehåller i princip taxerings- och debiteringsbeslut. Skatteregisterlagen bör därför innehålla en bestämmelse om att beslut om beskattning får bevaras. Därigenom möjliggörs ett bevarande av även de beslut som fattats efter skattsedelsutskriften.

Förutom beslut om beskattning bör även identifikationsuppgifter (5 och 6 §§ skatteregisterlagen), uppgifter som behövs för att räkna ut skatten (7 § 3 skatteregisterlagen), huruvida taxering grundas på förenklad självdeklaration eller enbart på kontrolluppgift om inkomst av kapital och uppgift om antal perioder som den skattskyldige uppburit inkomst som beskattas enligt lagen om sjömansskatt få bevaras. Dessa uppgifter framgår för närvarande av skattelängden

Uppgifter om mervärdesskatt

Uppgifter om mervärdesskatt registrerades inte i det centrala skatteregistret vid dess tillkomst 1980, men sedan år 1983 används det centrala skatteregistret också vid beskattning till mervärdesskatt. Uppgifter ur skatteregistret beträffande skattskyldiga till mervärdesskatt har hos Riksskatteverket sparats på den s.k. MACK-filen. Uppgifterna avseende år 1984 skulle ha behövt förstöras efter utgången av år 1991 om inte regeringen i beslut den 19 december 1991 medgett att 1984 års uppgifter får bevaras intill utgången av år 1992.

Enligt 25 § andra stycket lagen (1968:430) om mervärdesskatt skall deklARATIONERNA för mervärdesskatt förstöras sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut.

Som jag tidigare nämnt medger 13 § första stycket skatteregisterlagen bevarande enbart av uppgifter som tas upp i skattelängd. Beslut rörande mervärdesskatt har inte antecknats i skattelängd. Bestämmelsen i 13 § skatteregisterlagen får till följd att inga uppgifter rörande mervärdesskatten bevaras längre än sju år.

Riksarkivet har i en framställning till Finansdepartementet hemställt att skatteregisterlagen ändras så att uppgifter rörande mervärdesskatt får bevaras för forskningsändamål. I annat fall kommer uppgifter om mervärdesskatt att gå helt förlorade för eftervärlden.

Jag delar Riksarkivets bedömning att vissa uppgifter rörande mervärdesskatt bör bevaras även efter utgången av sjuårsperioden. De uppgifter som bör bevaras bör i likhet med vad som hittills gällt för inkomst- och förmögenhetskatt samt andra skatter som uppstår enligt uppbördslagen (1953:272) i princip avse beslut rörande mervärdesskatt.

Den utformning av 13 § skatteregisterlagen om bevarande av uppgifter som jag nyss föreslagit, innebär att beslut om beskattning får bevaras. I begreppet beslut om beskattning inbegrips beslut om mervärdesskatt, dvs. beslut om mervärdesskatt att återfå resp. att betala in. Ytterligare ett antal uppgifter rörande mervärdesskatt bör bevaras, nämligen ingående och utgående mervärdesskatt, särskilt investeringsavdrag samt uppgift om redovisningsperiodens längd.

Datainspektionen har i yttrande förklarat sig inte ha någon erinran mot de föreslagna ändringarna i skatteregisterlagen.

En kopia av skattelängden skickas till kommunstyrelsen i varje kommun. Kommunerna är emellertid i sin verksamhet inte betjänta av uppgifter som inte är aktuella. Kommunala organ för bostadsbidrag har genom en ändring av skatteregisterförordningen (SFS 1991:1511) getts möjlighet att efter begäran få uppgifter ur taxeringsuppgiftsregistret som behövs för prövning av frågor om bostadsbidrag på medium för automatisk databehandling. Kommunerna har också möjlighet att få uppgifter om beskattningsbeslut som behövs för andra ändamål efter begäran hos skattemyndigheten. Skattelängden har spelat ut sin roll i den kommunala verksamheten.

Skattelängden används inte heller i arbetet vid skattemyndigheten eftersom den enbart är ett utdrag ur skatteregistret vid tidpunkten för skattsedelutskriften. Omräkningar till följd av ändrade taxerings- eller debiteringsbeslut görs med hjälp av taxeringsuppgiftsregistret.

Det kan således konstateras att skattelängden har förlorat sin betydelse. Jag avser att inom kort återkomma till regeringen med förslag till de ändringar i bl.a. taxeringsförordningen som föranleds av att skattelängden slopas.

I ett avseende fyller dock skattelängden fortfarande en funktion. Den anses nämligen vara en sådan handling som har upprättats enligt särskild föreskrift och som enligt 3 kap. 24 § UB utgör grund för kronofogdemyndighetens verkställighet av taxeringsbeslut. Skatteregistret förs med hjälp av ADB. De handlingar som bevaras på ADB-medium får enligt min mening anses vara sådana handlingar, upprättade enligt särskild föreskrift, som avses i 3 kap. 24 § UB (jfr 2 kap. 4 § tryckfrihetsförordningen). Slopandet av skattelängden orsakar därför inte några problem vad gäller överlämnandet av skattefordringar till kronofogdemyndighet för verkställighet.

6 Statsfinansiella effekter

De statsfinansiella effekterna av de föreslagna förändringarna kan inte antas bli annat än obetydliga.

7 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu anfört har inom Finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
2. lag om ändring i lagen (1992:680) om ändring i uppbördslagen (1953:272),
3. lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter,
4. lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
5. lag om ändring i lagen (1992:642) om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,

6. lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,

7. lag om ändring i utsökningsbalken,

8. lag om ändring i lagen (1992:636) om ändring i utsökningsbalken,

9. lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,

10. lag om ändring i lagen (1992:496) om ändring i lagen (1992:263) om ändring i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan,

11. lag om ändring i lagen (1968:430) om mervärdesskatt,

12. lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343),

13. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,

14. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324).

Förslagen under 3–5 har upprättats i samråd med statsrådet Könberg.

Förslagen under 7 och 8 har upprättats i samråd med chefen för Justitiedepartementet.

Datainspektionen har i avgivet yttrande över förslaget under 12 inte haft något att erinra mot förslaget.

8 Lagrådets hörande

Lagrådet arbetar för närvarande på fyra avdelningar, dvs. det högsta tillåtna antalet. Trots detta är Lagrådets program under hösten utomordentligt ansträngt. Alla de lagförslag som föreligger och som är av det slaget att Lagrådet enligt 8 kap. 18 § andra stycket regeringsformen bör höras över dem kan inte granskas i sådan tid att förslagen kan föreläggas riksdagen inom den tid som krävs för att de skall kunna behandlas där under hösten. Av den nyss nämnda bestämmelsen i regeringsformen följer emellertid att Lagrådets granskning kan underlåtas, om den skulle fördröja lagstiftningsfrågans behandling så att avsevärt men skulle uppkomma.

Det är med hänsyn till det ekonomiska läget av stor vikt att de lagförslag som jag lägger fram i detta ärende och som rör debiteringen av preliminär skatt kan träda i kraft den 1 januari 1993. De övriga lagförslagen är i huvudsak kompletteringar till av riksdagen redan beslutade reformer. Det är angeläget att de föreslagna kompletteringarna kan börja tillämpas samtidigt som de beslutade reformerna. Mot den nu angivna bakgrunden bör en remiss till Lagrådet kunna underlåtas i förevarande ärende.

9 Författningskommentarer

9.1 Lagen om ändring i uppbördslagen (1953:272)

75 a §

Bestämmelsen i *fyärde stycket* har justerats på det sättet att restitutionsränta skall betalas också på dröjsmålsavgift som betalas tillbaka till arbetsgivaren.

9.2 Lagen om ändring i lagen (1992:680) om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Prop. 1992/93:96

3 § 2 mom.

Genom ändringen ges skattemyndigheten möjlighet att, om det finns särskilda skäl, besluta att den preliminära skatten på sidoinkomst skall beräknas enligt särskild beräkningsgrund. Detta bör ske om den skattskyldige därigenom får en väsentligt bättre anpassning av betalningen av den preliminära skatten i förhållande till sina inkomster och den skattskyldige begär det. Särskild beräkningsgrund för preliminär skatt på sidoinkomster bör också användas om det allmänna därigenom kan antas få en väsentligt effektivare skattebetalning.

11 §

Bestämmelsen i *andra stycket* har begränsats till att gälla endast i fråga om kostnader i arbetet. När det gäller tjänsteinkomster avses med kostnader i arbetet detsamma som kostnader för fullgörande av tjänsten. När det gäller förvärvsinkomster avses motsvarande kostnader. Vid beräkning av preliminär A-skatt får hänsyn sålunda inte tas till t.ex. ökade levnadskostnader vid tillfällig anställning och kostnader för resor till och från arbetet.

13 §

Procentsatserna i *första stycket* har sänkts från 120 % och 110 % till 105 resp. 100 %.

14 §

Genom ändringen i *andra stycket* har öppnats en möjlighet att i vissa fall beräkna den särskilda A-skatten enligt den schablon som anges i 13 § 1 mom. utan ledning av preliminär taxering. Den särskilda A-skatten skall beräknas med ledning av preliminär taxering endast om det kan antas att en skillnad av någon betydelse annars uppkommer mellan utgående preliminär skatt och beräknad slutlig skatt eller om den skattskyldige har avgett en preliminär självdeklaration i enlighet med bestämmelsen i 17 § 2 mom.

39 § 3 mom.

I momentet har tagits in en bestämmelse om att skatteavdrag inte skall göras på sådan ränta som inte uppgår till 100 kr. Undantagsregeln gäller för varje enskilt konto.

43 § 1 mom.

I *första stycket* har tagits in ytterligare två undantag från den uppgiftsskyldighet som regleras i styckets inledning. Undantagen gäller dels den som har rätt att betala ut allmän pension och andra lagfästa förmåner, dels försäkringsföretag och understödsföreningar. De befrias från skyldigheten att

lämna uppgift om storleken på det skatteavdrag som gjorts även från sådan pension eller annan ersättning som avses i 3 § 2 mom. andra stycket, om avdraget är lika stort som vid närmast föregående utbetalningstillfälle. De utbetalare som den första undantagsbestämmelsen tar sikte på är KPA och SPV.

45 § 1 mom.

Genom ändringen i *fjärde stycket* ges skattemyndigheten möjlighet att, om det finns särskilda skäl, besluta att den preliminära skatten på sidoinkomst skall jämkas i första hand. Detta bör ske om den skattskyldige därigenom får en väsentligt bättre anpassning av betalningen av den preliminära skatten i förhållande till sina inkomster och den skattskyldige begär det. Jämkning i första hand av preliminär skatt på sidoinkomster bör också användas om det allmänna därigenom kan antas få en väsentligt effektivare skattebetalning. Regeln om jämkning av särskild A-skatt har justerats så att den gäller endast då den preliminära skatten skall sänkas. Regeln motiveras av att särskild A-skatt inte bör förekomma om den preliminära skatten kan tas ut på annat sätt.

75 c §

Undantagsregeln i *fjärde stycket* har begränsats till att gälla då betalningsmottagaren har debiterats preliminär F-skatt och också betalat skatten. Detta innebär att reglerna om solidarisk betalningsskyldighet blir generellt tillämpliga om betalningsmottagaren är en fysisk person med F-skattesedel men som inte debiterats någon F-skatt, om förutsättningarna för den solidariska betalningsskyldigheten i övrigt är uppfyllda. Detsamma gäller om betalningsmottagaren är ett handelsbolag.

Har en betalningsmottagare med F-skattesedel ålagts betalningsskyldighet enligt 75 eller 77 § UBL krävs det – för att undantag skall göras från reglerna om solidarisk betalningsskyldighet – inte bara att den debiterade F-skatten har betalats utan också att betalningsskyldigheten enligt 75 eller 77 § har fullgjorts.

78 § 2 mom.

I *andra stycket*, som är nytt, har tagits in en bestämmelse som på uppbörsområdet avses motsvara vad som enligt bestämmelsen i 3 kap. 16 § första stycket taxeringslagen gäller på taxeringsområdet. I övrigt sker en hänvisning till bestämmelserna i den nyss nämnda paragrafen.

Punkt 1 av ikraftträdandebestämmelserna har justerats dels så att de nya bestämmelserna i 39 § 3 mom. sista meningen tillämpas fr.o.m. lagens ikraftträdande, dels på det sättet att de nya bestämmelserna om beräkning av kvarskatteavgift på belopp som betalas in under tiden den 19 februari – 30 april tillämpas första gången vid debitering av skatt på grund av 1994 års taxering och dels att vid debitering av sådan preliminär skatt som skall betalas senast den 18 mars 1993 hänsyn skall tas också till mervärdesskatt i fall som avses i 21 § lagen (1968:430) om mervärdesskatt.

Den här aktuella punkten av ikraftträdandebestämmelserna föreslås ändrad också i prop. 1992/93:50 med förslag till ekonomisk-politiska åtgärder m.m.

Punkt 2 av ikraftträdandebestämmelserna har justerats på det sättet att de nya bestämmelserna i 13 § 1 mom. om beräkning av preliminär F-skatt skall tillämpas för hela uppbördsåret 1993/94.

9.3 Lagen om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

3 kap. 6 §

Bestämmelserna i *andra stycket* har ändrats till att gälla preliminär F-skatt i stället för preliminär B-skatt.

9.4 Lagen om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

27 §

I *andra stycket*, som är nytt, har tagits in bestämmelser om skyldighet för arbetsgivare och arbetstagare att efter anmaning lämna de upplysningar och visa upp de handlingar som behövs för kontroll av avgiftsskyldigheten. Bestämmelserna motsvarar dem som intill den 1 januari 1991 fanns intagna i 15 § andra–fjärde styckena.

I *tredje stycket* har tagits in en bestämmelse som på avgiftsområdet avses motsvara vad som enligt bestämmelsen i 3 kap. 16 § första stycket taxeringslagen gäller på taxeringsområdet. I övrigt sker en hänvisning till bestämmelserna i den nyss nämnda paragrafen.

I *fjärde stycket* har tagits in en bestämmelse om vite. En motsvarande bestämmelse har intill den 1 januari 1991 funnits i 16 §.

9.5 Lagen om ändring i lagen (1992:642) om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

14 §

Första stycket har kompletterats med en regel om att respitränta får tas ut också då en felaktigt utbetald restitutionsränta skall återbetalas.

21 §

Hänvisningen i *första stycket* till 12 § har begränsats till att gälla endast första stycket. Med den föreslagna lydelsen avses betalningsansvar såsom tidigare kunna krävas ut även om arbetsgivaren har gått i konkurs och avgifterna kunnat fastställas till sitt belopp först efter konkursbeslutet.

9.6 Lagen om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

Prop. 1992/93:96

12 §

De nya bestämmelserna om undantag från uppgiftsskyldigheten i 43 § 1 mom. UBL avses gälla även i fråga om sådana ersättningar som det skall betalas särskild inkomstskatt för. Ändringen i förevarande paragraf syftar till en sådan ordning.

9.7 Lagen om ändring i utsökningsbalken

15 kap. 14 §

Genom ändringen klargörs att vid införsel för underhållsbidrag inte bara huvudfordringen, utan också förrättningskostnaden i införselmålet har företräda framför avdrag för kvarstående skatt.

9.8 Lagen om ändring i lagen (1992:636) om ändring i utsökningsbalken

15 kap. 15 §

Ändringen innebär att vid införsel huvudfordringen har företräde framför förrättningskostnaderna i målet endast såvitt gäller enskilda mål.

9.9 Lagen om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

1 §

Ändringen innebär att avräkning skall göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrättningskostnad i ett mål om indrivning av sådan det allmänna tillkommande motfordran som skall avräknas enligt 2 § första meningen. Bestämmelsen innebär inte något krav att förrättningskostnaden skall ha tagits ut genom avräkning, utan detta kan ha skett genom t.ex. utmätning eller genom att gäldenären frivilligt har betalat in beloppet.

2 §

Ändringen innebär att avräkning skall göras också för förrättningskostnaderna i ett mål, om avräkning skall ske för huvudfordringen.

9.10 Lagen om ändring i lagen (1992:496) om ändring i lagen (1992:263) om ändring i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan

Ändringen av ikraftträdandebestämmelsen innebär att lindringen i skattskyldigheten inte skall påverka förskottsutbetalningen av skatt till kyrkokommunerna under 1993 och 1994, utan få effekt först när slutavräkningslik-

9.11 Lagen om ändring i lagen (1968:430) om mervärdesskatt

64 b §

I 64 a § har införts ett nytt andra stycke (prop. 1991/92:43, bet. 1991/92:SkU7, rskr. 1991/92:100, SFS 1991:1905). Hänvisningen till 64 a § i förevarande paragraf har i enlighet med detta ändrats till att avse fjärde stycket i stället för tredje.

9.12 Lagen om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)

7 §

I första stycket punkt 7 har tillägg gjorts för uppgifter som skall lämnas enligt 2 kap. 25 § LSK. Hänvisningen till 2 kap. 25 § LSK gör det möjligt att i skatteregistret ta in uppgifter om handelsbolags och rederiers näringsverksamhet samt uppgifter som rör delägare i sådana verksamheter.

13 §

Första stycket har utformats som en generell föreskrift om gallring av uppgifter i skatteregistret efter sju år om inte annat framgår av andra eller tredje stycket

I ett nytt *andra stycke* anges vilka uppgifter i skatteregistret som får bevaras längre tid än sju år. Bestämmelserna föranleds av att reglerna om skatte-längd föreslås slopade och möjliggör att bevara bl.a. beslut om beskattning så som de ser ut efter eventuella omprövningar och ändringar efter domstols dom och motsvarande uppgifter rörande mervärdesskatt.

Enligt *punkt 1* får personnummer och enligt *punkt 2* får beslut om beskattning bevaras längre tid än sju år. Bestämmelsen i *punkt 3* har hämtats från punkt 16 andra stycket i 12 § taxeringsförordningen och kompletterats med uppgift huruvida taxeringen grundas enbart på kontrolluppgift om inkomst av kapital. I *punkt 4* ges möjlighet att bevara uppgifter rörande antalet perioder om trettio dagar för vilka den skattskyldige uppburit inkomst som beskattas enligt lagen om sjömansskatt (jfr 12 § andra stycket 4 taxeringsförordningen). I *punkt 5* anges vilka uppgifter avseende mervärdesskatt som får bevaras.

Lagändringen innebär att uppgifterna rörande mervärdesskatt i det centrala skatteregistret även för tiden före den 1 januari 1993 får bevaras.

9.13 Lagen om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

2 kap. 25 §

Enligt 2 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt gäller för fastighet som ägs av handelsbolag eller dödsbo som vid inkomsttaxeringen behandlas som

handelsbolag, att skattskyldigheten åvilar delägarna och inte handelsbolaget. Genom att i *första stycket* hänvisa till nämnda lagrum ges skattemyndigheten möjlighet att få in uppgifter om delägarers andel av underlag för fastighetsskatt.

Prop. 1992/93:96

9.14 Lagen om ändring i taxeringslagen (1990:324)

4 kap. 24 §

Bestämmelsen upphävs med anledning av att reglerna om skattelängd föreslås slopade.

10 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta lagförslagen.

11 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Innehåll

Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Författningsförslag	3
1. Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)	3
2. Lag om ändring i lagen (1992:680) om ändring i uppbördslagen (1953:272)	4
3. Lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter.	11
4. Lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare	12
5. Lag om ändring i lagen (1992:642) om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. . .	13
6. Lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.	15
7. Lag om ändring i utsökningsbalken	16
8. Lag om ändring i lagen (1992:636) om ändring i utsökningsbalken	17
9. Lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.	18
10. Lag om ändring i lagen (1992:496) om ändring i lagen (1992:263) om ändring i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan. . .	20
11. Lag om ändring i lagen (1968:430) om mervärdesskatt.	21
12. Lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)	22
13. Lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter	25
14. Lag om ändring i taxeringslagen (1990:324).	26
Utdrag ur protokoll vid regeringsammanträde den 20 oktober 1992	27
1 Ärendet och dess beredning	27
2 Uppbördsfrågor	28
2.1 Beräkning av preliminär F-skatt m.m.	28
2.2 Maskinell beräkning av särskild A-skatt	29
2.3 Skatteavdrag från räntor	30
2.4 Justering av reglerna om solidariskt ansvar.	31
2.5 Uppgift om skatteavdrag från vissa pensioner och livräntor	33
2.6 Övriga uppbördsfrågor	34
3 Indrivningsfrågor	37
3.1 Inledning	37
3.2 Krediteringsordningen vid införsel i allmänna mål	38
3.3 Avräkning för förrättningskostnader.	39
4 Utbetalning av skatt till kyrkokommunerna under 1993 och 1994.	40
5 Bevarande av uppgifter om beslut om beskattning m.m.	40
6 Statsfinansiella effekter	43
7 Upprättade lagförslag.	43
8 Lagrådets hörande	44
9 Författningskommentarer	44

9.1	Lagen om ändring i uppbördslagen (1953:272).....	44	Prop. 1992/93:96
9.2	Lagen om ändring i lagen (1992:680) om ändring i uppbördslagen (1953:272)	45	
9.3	Lagen om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter .	47	
9.4	Lagen om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare	47	
9.5	Lagen om ändring i lagen (1992:642) om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare	47	
9.6	Lagen om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	48	
9.7	Lagen om ändring i utskökningsbalken	48	
9.8	Lagen om ändring i lagen (1992:636) om ändring i utskökningsbalken	48	
9.9	Lagen om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.	48	
9.10	Lagen om ändring i lagen (1992:496) om ändring i lagen (1992:263) om ändring i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan	48	
9.11	Lagen om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt	49	
9.12	Lagen om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)	49	
9.13	Lagen om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.....	49	
9.14	Lagen om ändring i taxeringslagen (1990:324)	50	
10	Hemställan	50	
11	Beslut	50	